

škofješki pasijon
PROCESSIO LOCOPOLITANA
1721

Gledališki list
2026

Gledališki list
2026

škofjeloški pasijon
PROCESSIO LOCOPOLITANA
1721

Izdano ob:

300-letnici izvirnega rokopisa
Škofjeloškega pasijona,

350-letnici rojstva p. Romualda
Štandreškega (1676–1748),

90. obletnici prve novodobne uprizoritve
Tineta Debeljaka in poimenovanja
Škofjeloški pasijon ter

10. obletnici vpisa na Unescov
Reprezentativni seznam nesnovne
kulturne dediščine človeštva.

Škofjeloški pasijon

Gledališki list

2026

Organizator

Zavod 973

v sodelovanju z

Občino Škofja Loka,

zanjjo Tine Radinja, župan,

in Kapucinskim samostanom Škofja Loka,

zanj br. Matej Nastran, predstojnik,

kot nosilcema nesnovne kulturne dediščine

Škofjeloškega pasijona.

Strokovni odbor

dr. Jaša Drnovšek, mag. Matjaž Eržen,

mag. Aleksander Igličar, mag. Miha Ješe,

p. Marjan Kokalj, dr. Andrej Misson,

dr. Matija Ogrin, br. Jože Smukavec,

dr. Simona Žvanut

Uredila

Helena Janežič

Klemen Karlin

Oblikovanje

Studio Miklavc, Jure Miklavc in Barbara Šušteršič

Ilustracije

Barbara Šušteršič

Fotografija

Boštjan Bernik, Jana Jocif, Marjan Koplan,

Tomaž Lunder, Jure Nastran, Tadej Pišek,

Andrej Tarfila

Tisk

D-tisk d.o.o.

Naklada

Prvi dopolnjen ponatis

1 500

Založil in izdal

Zavod 973

Cena

2 eur

ISSN 2463-7637

www.pasijon.si

Kazalo

Uvodni nagovori	
7	msgr. dr. Andrej Saje
8	Tine Radinja
11	br. Matej Nastran
12	Thomas Hummel
14	Matija Ogrin: Troje stoletij škofjeloške pasijonske procesije
18	Marcelo Brula: Pismo režiserja Škofjeloškega pasijona 2026
27	Oblikovanje predstave
28	Projekt Škofjeloški pasijon 2026
29	Zahvala
20 prizorov Škofjeloškega pasijona 2026	
33	0. Predigra
34	1. Raj
36	2. Smrt
37	3. Pekel
38	4. Cehi
40	5. Vhod v Jeruzalem
41	6. Gospodova večerja
42	7a. Samson
43	7b. Krvavi pot
44	8. Judež in sodba
45	9. Herod
46	10. Bičanje
47	11. Kronanje
48	12. Hieronim
49	13. Glej, človek
50	14. Razbojnika
51	15. Križev pot
52	16. Kristus na križu
53	17. Mati sedem žalosti
54	18. Skrinja zaveze
55	19. Božji grob
56	20. Ljudstvo
58	Tehnična ekipa
59	Posebna zahvala
60	Častni pokrovitelj, organizatorji
62	Sponsorji
66	Medijski sponzorji

Datumi uprizoritev 2026

tihi petek	generalka 20. marec ob 18.00
tiha sobota	21. marec ob 20.00
tiha nedelja	22. marec ob 16.00
cvetni petek	šolska predstava 27. marec ob 18.00
cvetna sobota	28. marec ob 20.00
cvetna nedelja	29. marec ob 16.00
velikonočni ponedeljek	6. april ob 16.00
bela sobota	11. april ob 20.00
bela nedelja	12. april ob 16.00
nadomestni termini	
petek	17. april ob 18.00
sobota	18. april ob 20.00
nedelja	19. april ob 16.00

Spoštovane udeleženke, dragi udeleženci Škofjeloškega pasijona!

Škofjeloški pasijon je starodavna in dragocena dediščina krščanstva na naših tleh ter eden najzlahtnejših izrazov naše verske in kulturne identitete. V uprizoritvi, ki povezuje številne domačinke in domačine vseh generacij, znova oživlja skrivnost Kristusovega trpljenja in njegove poti križa. Ta pot ni le spomin na dogodek iz preteklosti, temveč živo vprašanje za vsakega izmed nas: kje sem jaz v tej zgodbi? V kateri vlogi se prepoznam – med učenci, ki sledijo, med množico, ki omahuje, ali med tistimi, ki zvesto vztrajajo pod križem? Kaj mi pomeni vera v vsakdanjih odločitvah, v odnosih, v preizkušnjah?

Kristusov križ nam razodeva, da trpljenje ni zadnja beseda človeškega življenja. Ni cilj, temveč pot, ki vodi k odrešenju. Jezus ne odgovori na nasilje z nasiljem, temveč z ljubeznijo, ki vztraja do konca. Prav v tej darujoči ljubezni je moč, ki preobraža svet in človekovo srce. Tudi naše preizkušnje, če jih živimo v povezanosti z Gospodom, postanejo del poti, ki vodi v novo življenje. Vera nam odpira pogled onkraj bolečine in razočaranja, v luč vstajenja, ki daje smisel tudi temnim trenutkom.

Škofjeloški pasijon nas vabi k skupnemu premišljevanju in molitvi. Ni zgolj gledališki dogodek, temveč duhovna izkušnja, ki nas lahko notranje nagovori in poveže. V skupnosti, ki stopa na ulice mesta, se razodeva Cerkev kot občestvo verujočih, ki skupaj nosimo križe in skupaj upamo.

Naj nam letošnji Škofjeloški pasijon pomaga k rasti vere in k temu, da bi jo doživljali kot dragocen dar, brez katerega ne moremo zreti v velikonočno upanje. Zahvaljujem se vsem organizatorjem in sodelavcem za njihov osebni prispevek, s katerim pričujejo, da osrednje sporočilo krščanstva ni trpljenje samo po sebi, temveč odrešenje, ki gre skozi veliki petek in se razodeva v praznem grobu.

Vsem udeležencem in gledalcem želim, da bi jim uprizoritev Kristusovega trpljenja postala navdih za življenje po evangeliju, za pogum v preizkušnjah in za trdno upanje, da je vstali Gospod, ki je premagal smrt, z nami v vseh stiskah in preizkušnjah našega časa.

Vsem želim blagoslovljeno in veselo veliko noč.

—
msgr. dr. Andrej Saje,
novomeški škof,
predsednik Slovenske škofovske konference

Dobrodošli v praznični Loki

Škofjeloški pasijon je veličastna, več kot 300 let stara baročna dramska igra, ki se še vedno - in vedno znova - odvija po starodavnih ulicah in trgih našega mesta.

Besedilo pasijona patra kapucina Romualda Marušiča je najstarejše ohranjeno dramsko besedilo zapisano v slovenskem jeziku in je najstarejša evropska režijska knjiga.

Škofjeloški pasijon je kot prva enota vpisan v nacionalni Register nesnovne kulturne dediščine in razglašen za živo mojstrovino državnega pomena. Kot prvi element iz Slovenije je vpisan na Unescov Reprezentativni seznam nesnovne kulturne dediščine človeštva.

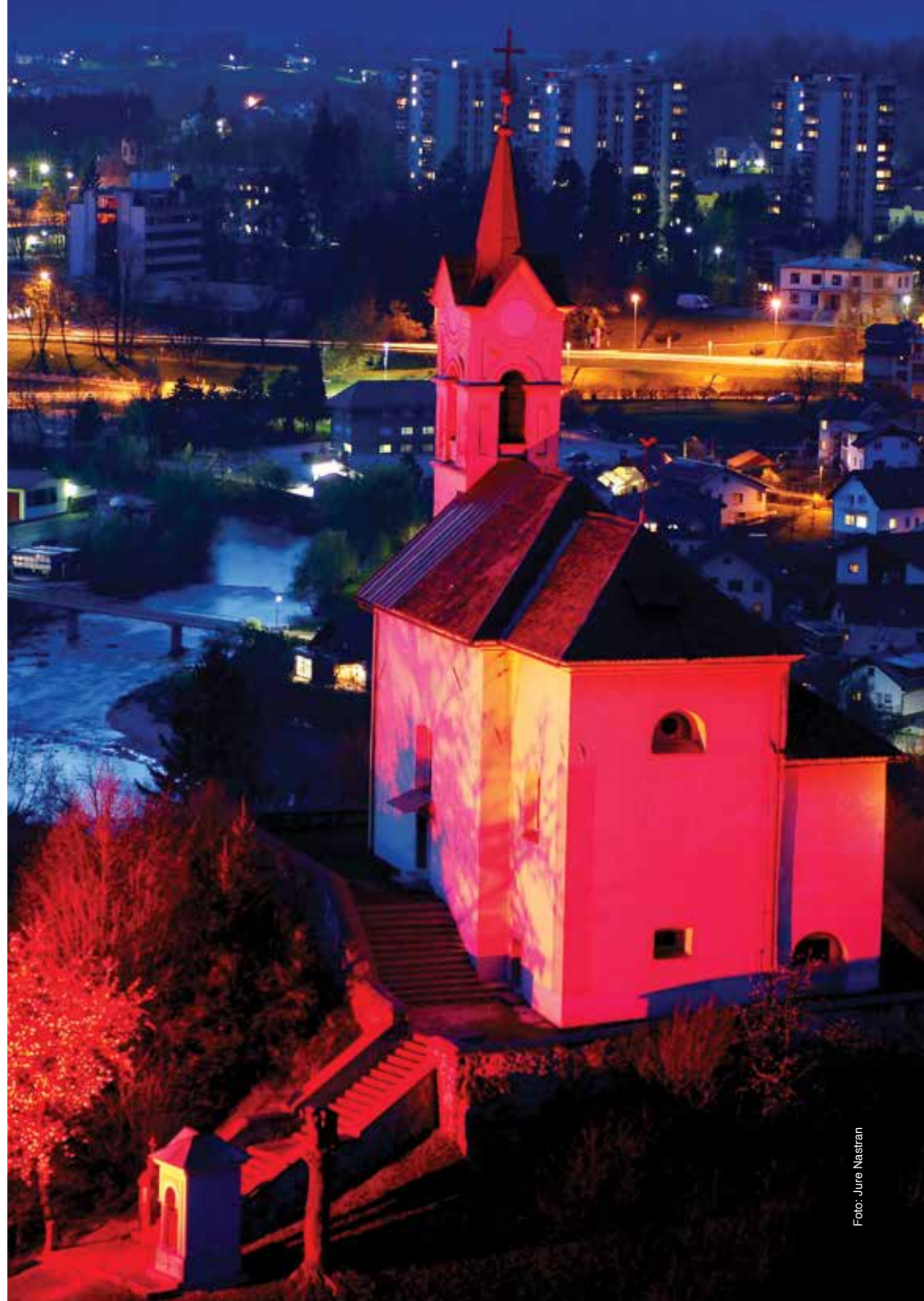
Škofjeloški pasijon je živa dediščina človeštva. Naš pasijon je živa stvar, ki povezuje, druži in združuje vse ljudi dobre volje od vsepovsod. Ne meni se za meje, ne za razdalje, ampak jih v celoti presega.

Uprizoritve s svojo udeležbo in prizadevnostjo vedno znova gradi in oživlja aktivna, povezana in solidarna pasijonska skupnost, sestavljena iz stotin prostovoljk in prostovoljcev. Ta posebna skupnostna energija, ki nosi tisočletno zgodbo s sporočilom upanja in odrešenja, pa je mogoča le, če naši kraji, mesta in vasi in mi z njimi kot celotna skupnost stopimo skupaj.

In ta pozitivna energija, sodelovalni duh in praznično kulturno dogajanje se še kako čutijo. Verjamemo, da privlačijo tudi vas gledalke in gledalce, ki v času uprizoritev prihajate v naše čudovito, sveže prenovljeno pasijonsko mesto.

**Dobrodošli danes in še mnogokrat
v prihodnje, da se srečamo na prelepih
trgih in ulicah, kjer se je rodilo
slovensko gledališče.**

—
Tine Radinja,
župan Občine Škofja Loka

Rokopis Škofjeloškega pasijona hrani Kapucinska knjižnica v Škofji Loki. Foto: Jana Jocič

Dragi gledalci, dragi prijatelji Škofjeloškega pasijona!

Vasaka uprizoritev Škofjeloškega pasijona je dar. Dar, ki ga mesto Škofja Loka podarja sebi in svetu že stoletja – najprej v skromnih procesijah po tlaku starega mestnega jedra, danes pa kot živo kulturno in duhovno dediščino, ki seže daleč prek naših meja.

Pasijon je nastal izpod peresa p. Romualda, ki je v zgodnjem 18. stoletju z besedo in vero oblikoval besedilo, ki ga čas ni utrudil. Nasprotno – z vsakim desetletjem njegove besede pridobivajo na teži. V svetu, ki se vse hitreje vrti, ki pozablja in hiti naprej, nas pasijon ustavlja. Sili nas, da se ustavimo pred trpljenjem, pred smrtjo, pred vprašanjem, ki ga nihče ne more zaobiti: kaj je bistvo človeškega življenja? Pasijon – Kristusova pot križa – ni zgodba poraza. Je zgodba o ljubezni, ki gre do konca – ljubezni, ki se ne umakne niti pred smrtjo. In prav to potrebujemo danes vsi: nekoga, ki si upa biti z nami tudi v najbolj temnih trenutkih našega življenja in nam jih pomaga osmisliti ter nam pokaže, da zadnje besede nima smrt, temveč življenje.

Bratje kapucini z globoko hvaležnostjo gledamo na to uprizoritev. Hvaležni smo vsakemu, ki je pristopil k temu delu z resnostjo in predanostjo, zlasti pa številnim prostovoljcem, ki so dneve in tedne vlagali v to, da bi zgodba o Kristusovem trpljenju zažarela v vsej svoji lepoti in resnici.

Hvaležni smo mestu Škofja Loka, ki pasijon nosi v svojem srcu kot dragocen zaklad.

Vas pa, dragi gledalci, vabimo: ne glejte pasijona le kot gledališko predstavo. Pustite, da se vas zgodba dotakne v globini. Kajti kar se dogaja na odru, ni le spomin na davne čase – je klic, ki velja danes, tukaj, za vsakega izmed nas.

br. Matej Nastran,

predstojnik Kapucinskega samostana Škofja Loka

Dragi gostje pasijonskih iger, dragi sodelavci!

ivimo v sodobni in pluralni družbi, v kateri ljudje črpajo iz velike raznolikosti življenjskih poti, verskih prepričanj in kulturnih tradicij.

Mnogi iščejo nove poti duhovnosti, drugi najdejo smisel v umetnosti, skupnosti ali družbenem angažmaju. Ta raznolikost oblikuje našo Evropo – in jo bogati.

Zato se postavlja vprašanje, ali so pasijonske igre danes še vedno aktualne. So kulturna dediščina, verska tradicija, živo pričevanje vere ali monumentalno gledališče? Morda so vse to hkrati – in prav v tem je njihova moč. Ustvarjajo prostor, v katerem lahko osrednje krščansko sporočilo ljubezni in upanja v našem času zaživi in postane otipljivo za vsakogar, sporočilo, ki lahko vedno znova požene korenine v srcih ljudi.

Europassion je evropsko omrežje pasijonskih skupnosti – več kot 80 skupin iz šestnajst držav je del naše zveze. Naše poslanstvo je spodbujati izmenjavo, ohranjati tradicije ter krepiti medkulturni in ekumenski dialog. Raznolikost naših tradicij je zaklad, ki ga lahko delimo med seboj.

V Evropi doživljamo družbene spremembe, nove izzive in negotovosti. Zato so toliko bolj dragocene pasijonske skupnosti, ki prinašajo znamenja upanja: s svojo umetniško ustvarjalnostjo, s svojim vplivom v domačem okolju, s skupnostjo med generacijami ter s povabilom, da se pustimo ganiti od tistega, kar nas resnično nosi.

Posebna zahvala gre vsem sodelujočim, ki s predanim delom, ustvarjalnostjo in veseljem do vere omogočate to uprizoritev. Ste del evropske družine, ki s pasijonskimi igrami gradi mostove – med generacijami, kulturami in ljudmi. Želim vam veliko uspeha, veselja in moči pri izvedbi.

Vam, dragi gostje, želim odprte čute za tihe in močne trenutke te uprizoritve – ter srce, ki se pusti dotakniti sporočilu pasijona.

V povezovalnem duhu Kristusovega sporočila in skupnosti Europassion,

Thomas Hummel,
predsednik Europassiona

Troje stoletij škofjeloške pasijonske procesije

Kapucinska pasijonska tradicija 17. in 18. stoletja je obsegala plejado besedil in verzij za dramsko uprizarjanje Jezusovega pasijona in s tem povezano ljudsko pobožnost. Škofjeloški pasijon je žal edini ohranjeni člen tega besedilnega izročila. Kljub temu so se v njem in ob njem ohranili drobci, ki dokazujejo obstoj starejših, toda izgubljenih pasijonov. Iz njih je moč zanesljivo izluščiti osnovno kronološko os Škofjeloškega pasijona.

Če se hočemo v našem spominjanju osrediniti predvsem na loško procesijo kot javno pobožnost in uprizoritev, se nam nudi izpričan razpon uprizorjenih loških pasijonov od leta 1713 vsaj do prepovedi v letu 1768. Ta razpon je časovno širši in brez dvoma vključuje več avtorjev ali voditeljev procesije.

Če pa se hočemo v spominjanju osrediniti predvsem na dramsko literarno umetnino patra Romualda, potem se nam nudi kot izpričan časovni razpon, v katerem jo je napisal in dopolnjeval, čas od 1715 do posta 1727.

Pri oblikovanju loške pasijonske tradicije torej ne gre za nastanek v eni sami časovni točki, marveč bolj za daljši proces nastajanja in variiranja, katerega osnove so brez dvoma v 17. stoletju, več stopenj pa v zgodnjem 18. stoletju. Zato je bolj smiselno govoriti o treh stoletjih Škofjeloškega pasijona kot o njegovi 300-letnici.

Iz bogatega kapucinskega pasijonskega besedilnega izročila, ki je bilo izgubljeno in uničeno, se nam je torej ohranilo samo besedilo patra Romualda in to dejstvo vsebuje neko zgodovinsko »sporočilo«, ki bi nas moralo doseči. To »sporočilo« je takšno, da ga more odkriti le vsak človek osebno, sam zase, izvira pa iz tega, kar kapucinski viri imenujejo »skrivnosti Gospodovega trpljenja«. Zato Škofjeločani svoje postne pobožnosti tradicionalno niso imenovali pasijon, temveč procesija. Bila je spokorna procesija, ki je bila hkrati estetsko lepa in duhovno presunljiva.

Glavne točke na časovni osi Škofjeloškega pasijona:

- 1713 Iz tega leta je najstarejše pismo, ki izpričuje loški pasijon pred patrom Romualdom, omenjenih je tudi več utrjenih navad (»naj se pravočasno zglasijo na običajnem kraju procesije«) in za naslednje leto (1714) napovedan nov voditelj procesije.
- 1715 Pater Romuald je tega leta že imel besedilo pasijona in je s pismom povabil spoštovanega župnika »k svoji procesiji«.
- 1725–1727 Časovni lok od 28. septembra 1725 do velikega petka, 11. aprila 1727, je čas, ko je pater Romuald lahko napisal ohranjeni kodeks, znan kot Škofjeloški pasijon.

Besedilo v tem kodeksu pa je seveda starejše, verjetno je vsaj deloma podobno tistemu, ki ga je imel že leta 1715, toda tega ne vemo, ker se od prej ni ohranila nobena inačica pasijona. Vemo le, da je pater Romuald leta 1727 zadnjič vodil loški pasijon, procesijo je predajal v druge roke. Zato je vse gradivo združil in lepopisno prepisal, in ta rokopis se nam je ohranil po milosti božji. Najverjetneje je to storil v zimskem času od konca leta 1726 in do začetka posta leta 1727. Zato lahko upravičeno rečemo, da z letošnjo uprizoritvijo zaznamujemo 300-letnico nastanka rokopisa Škofjeloškega pasijona.

—
dr. Matija Ogrin,

Inštitut za slovensko literaturo
in literarne vede ZRC SAZU

Foto: Tomaž Lunder

Pasijonska procesija leta 1936. Foto: arhiv. Loški muzej Škofja Loka

*Dragi gledalci,
dragi sodelavci, prostovoljci,
prijatelji Škofje Loke in
vsi, ki ste (morda prvič)
stopili v to procesijo.*

Ko človek sprejme režijo Škofjeloškega pasijona, hitro ugotovi, da ni sprejel le »projekta«, ampak je sprejel skrivnost. Ne le zaradi veličine – ljudi, ulice, zgodovine – temveč zaradi notranje teže, ki jo ta pot nosi. Pasijon ni predstava, ki jo »postavimo« in potem odložimo. Je ogledalo in je molitev. Je spomin, ki postane navzoč. In je vprašanje, ki ga preprosto ne morem izreči drugače: »**Kdo sem jaz pred Bogom – in kdo postanem, ko se srečam z Njegovo ljubeznijo?**«

Sem Slovenec, rojen v Argentini. Z družino smo se preselili v Slovenijo, da bi živeli bližje koreninam, jeziku in domovini. Že od zgodnjih let sem bil povezan z gledališčem in glasbo; skozi leta sem imel priložnost ustvarjati na mnogih odrih in v številnih skupnostih. A Škofjeloški pasijon ima drugačen obraz. V njem ni »mojega« odra. V njem je naš prostor, mestni, cerkveni, človeški. Nad vsem pa je Božji pogled, ki ne poniža, ampak povabi. Zato mi to delo pomeni čast in odgovornost.

Še preden sem začel postavljati prizore, me je Pasijon nagovoril kot človeka. Pobožalo me je dejstvo, da to ni samo gledališče, ampak pobožnost in duhovna izkušnja, ki raste iz skupnosti – iz ljudi, ki se zberejo, ne zaradi sebe, ampak zaradi neke večje resnice. V tem sem prepoznal tudi svojo pot: ljubezen do gledališča in zavezanost domovini, kamor sem se preselil z družino. Pobožala me je tudi širina pasijonskega telesa. Več kot tisoč prostovoljcev, med njimi veliko mladih, skupine iz vasi in krajev nekdanjega Loškega gospostva, ki se selijo na skupne vaje – kot romarji iste zgodbe. Nagovorilo me je, da nas pri tem spremljajo bratje kapucini z duhovnimi srečanji, ker brez notranje drže Pasijon postane le spektakel. Če smem to voditi, potem naj bo moja režija najprej služenje – da bo ta pot ljudi ne le ganila, ampak jih tudi nežno obrnila k bistvu.

Škofjeloški pasijon je hkrati kulturna dediščina in duhovni dogodek. Če ga doživljamo kot zgodovinsko dogajanje, bomo ostali pri lepoti. Če ga doživljamo kot molitev, bomo prišli do resnice. Moj namen je preprost: da se v tej uprizoritvi, kljub vsem podobam, glasbi in veličini, ne izgubi bistvo. Pasijon govori o odrešenju, o Kristusu, ki je prišel rešit človeka. In ta resnica ni teorija, je klic, ki se dotakne vsakega od nas.

To pismo želim napisati kot priznanje. Ne režiram le besedila patra Romualda, ampak se v resnici učim režirati svojo lastno držo pred tem, kar besedilo razodeva. In če je ta list namenjen vsem, gledalcem in prostovoljcem, naj bo tudi most. Tisto, kar bomo videli na poti, naj postane nekaj, kar bo vsak od nas odnesel v življenje.

Poklon in izročitev

Najprej podarjam to delo Bogu vsemogočnemu. Njemu ga podarjam. Naj bo vsa moja režija in vse, kar bomo skupaj ustvarili, predvsem poklon Njemu. Brez Njega bi bila ta pot le zgodovinski spomin in kulturna kulisa. Z Njim pa je lahko srečanje tiho, resnično, spreminjajoče.

S tem delom se želim zahvaliti pokojnima staršema, mami Vladimiri Vitrih in atu Janezu, ženi Marti in otrokom Tatjani, Martinu, Katji in Magdaleni, sestrama Vladi in pokojni Andreji, bratu Pavlu in pokojnemu Janiju, sestrični Moniki ter njihovim družinam, pokojnemu tastu Andreju in tašči Mariji Selan, Selanovim, Zalki in Jožetu Grajzar ter vsej družini in prijateljem, ki me brezpogojno podpirajo. Brez njihove potrpežljivosti, razumevanja, molitve in tihega »daj, zmoresh« bi ta procesija ne imela mojega srca.

Posebna zahvala gre tudi mojima ožjima sodelavcema, brez katerih ta pot ne bi bila izvedljiva. Klemenu Karlinu, moji desni roki, zahvala za zanesljivost, mirnost in nešteto ur prisotnosti, ter Jakobu Vrhovcu, vodji projekta, za vodenje in organizacijo. Iz srca pa se zahvaljujem tudi bratom kapucinom, ki nas spremljajo z molitvijo in duhovno oporo, še posebej br. Mateju Nastranu in br. Juriju Štravsu za duhovno spremljanje, pogovore in besede, ki so me vedno znova vračale k bistvu. Vseh imen ne morem naštetih, a moja iskrena zahvala gre prav vsem, ki ste navedeni v tem gledališkem listu, tudi tistim, ki ste pomagali tiho, v ozadju. Bog vidi.

Poklon izrekam tudi vsem, ki so kadarkoli sodelovali na Pasijonu – in vsem, ki so »svoj pasijon« prestali: tistim, ki so v življenju nosili križ, ostali zvesti Njemu in darovali najdragocenejše, kar človek ima: čas, zdravje, moč, včasih celo življenje. Pasijon ni le zgodba o Njegovi zvestobi – je tudi zgodba o naših zvestobah, majhnih in velikih.

Dve zgodbi, dve dimenziji – in ena nit

Bogastvo Škofjeloškega pasijona vidim v tem, da je besedilo sestavljeno iz dveh prepletenih pripovedi. Prva govori o nadnaravnem svetu, o angelih, Smrti, hudičih in Duši. Druga je pripoved o človeškem svetu in govori o cehih, apostolih, oblasti, množici, ženah, Mariji, Janezu, ljudstvu.

V raju obe dimenziji sobivata, ker je človek še »v svetlobi«, še vidi in sliši. Ko pa človek pade v greh, se zdi, kot da se vez razbije: človek ne vidi več Boga, nadnaravni svet je navzoč, a ni več samoumevno viden. V uprizoritvi sem želel to izkušnjo narediti otipljivo, zato angeli niso stalno »na odru«. Ko vstopijo, se svet za hip ustavi. Čas ni več ura na zvoniku, postane notranja, skoraj abstraktna dimenzija, kot da večnost za trenutek potrka v našo sedanjost.

Tudi barvna govorica angelov sledi tej notranji logiki: beli angeli nagovarjajo like v zgodbi, rdeči angeli nagovarjajo nas, občinstvo, današnjega človeka. Na začetku so mirnejši, skoraj kot opazovalci. A z odvijanjem procesije se v njih stopnjujeta pretres in obup: gledajo, česa je človek zmožen – in vendar ga Bog hoče rešiti. Zato v prizoru Glej, človek oba angela postaneta rdeča, ker ne nagovarjata več le lika, ampak celotno človeštvo. Ne govorita več «o njih», ampak »o nas«. V prizoru Mati sedem žalosti pa preideta v vijolično barvo, ki je simbol žalovanja in sočutja. Stojita ob Materi – žalostna, skoraj obupana nad človeštvom.

In vsaj enkrat angeli izrečejo ostro, a odrešujoče opozorilo: »Grešnik!« Ne kot žalitev, pač pa kot zvon, ki nas budi iz spanja, da uzremo, kam nas pelje Adamov greh in kam nas hoče pripeljati Kristusova zvestoba.

Unikaten uvod - pridiga iz leta 1722

V Predigro sem vključil odlomek pridige iz leta 1722, izbrane stavke kapucina patra Ferdinanda Ljubljanskega, izrečene v Škofji Loki na veliki petek kot uvod v pasijonsko procesijo. Odlomek berejo škofjeloški kapucini, za kar se jim iz srca zahvaljujem. Zame je to nekaj zelo dragocenega. Kot da se pred našo procesijo za hip odpre okno v isti zrak, ki ga je dihala Škofja Loka pred stoletji. To ni nostalgija, je izročilo, ki postane živo.

Vrstni red prizorov

Z vrstnim redom prizorov želim doseči, da gledalec jasno razume notranjo logiko: Raj - Smrt - Pekel. Najprej svetloba, nato posledica greha in nazadnje skrajna razkrojitev.

Šele nato pridejo Cehi, ki predstavljajo prehod - most, ki iz nadnaravnih krajev pripelje na zemljo in ustvarijo tisto trdno, človeško, skupnostno resničnost, v kateri se bo nadaljevalo odrešenje: na ulici, ob delu, med ljudstvom. Prav mednje sem želel vpeljati nekaj, kar me je osebno zelo ganilo.

Lutnja in menueti iz Romualdovih zapisov

Ob uprizoritvi 2026 imamo to čast, da bodo prvič v živo med samo procesijo zazvene tabulature historičnih menuetov za baročno lutnjo, ohranjene med listi rokopisa pasijona. Gre za izjemnost v slovenskem prostoru, saj se omenjajo kot edini ohranjeni izvorni zapis za lutnjo pri nas. V skladbah se prepletata lahkotnejši baročni plesni utrip in temnejši afekti, kot da že v glasbi slišimo dvojnost človeškega srca.

Dolgo sem razmišljal, kam umestiti lutnjo, da ne bo le nekakšen okrasek, ampak bo glasbeni vložek dramaturško smiseln. Lutnjist zaigra po prizoru s cehi, med pripravami na Gospodov prihod v Jeruzalem. Inštrument ustvari tisto veselje, ki ga je ljudstvo izražalo ob Jezusovem vstopu v mesto. Tja je prišel kot Kralj in učenci so bili del tega veselja. To je veselje pred zlomom, veselje, ki ga greh še ni dokončno zadušil.

Menuete izvajajo odlični domači lutnjisti na kopiji baročne lutnje Andreasa Berra, ki jo je po izvorniku v Pokrajinskem muzeju Ptuj - Ormož izdelal Ivo Magherini, kar je še ena tiha vez med zgodovino in sedanjostjo. Vez je dotik zvoka, ki je bil rojen iz istega duha, ki je rodil procesijo. Organizacija in priprava lutnjistov je potekala v sodelovanju z Novo Scholo Labacensis in oddelkom za staro glasbo Glasbene šole Ljubljana Vič - Rudnik.

Zadnja večerja: praznik prijateljev, skrivnost enega Srca

Zadnjo večerjo želim pokazati najprej kot to, kar je bila: druženje prijateljev ob judovski pashi. Vzdušje je sprva veselo, ker apostoli še ne doumejo vsega. Ne razumejo, kaj pomeni »to je moje telo, to je moja kri«, ne doumejo še, zakaj izdaja in kam gre ta pot. Razumevanje dozori pozneje, dokončno šele na binškošni dan. Do takrat so ob Jezusu, ga spremljajo in se učijo.

Zato sem preuredil notranji tok prizora. Želim, da je središče Evharistija in ne Judežev beg. Verjamem, da Judež ne more ostati pri skupni mizi v trenutku postavitve Evharistije, ker je že ujet v zlo, obseden, slep za to, kar je sveto. Ne želim ga demonizirati in ga prikazati kot pošast, želim pa pokazati resnico: ko človek zdrsne v temo, ne prepozna več daru in dar ga ne prepriča na silo. Dar potrka. Človek pa mu mora odpreti.

Samson in Krvavi pot: predpodoba in izpolnitev

Samsona ne vidim kot bojevitega silaka, temveč kot uklenjenega in vodenega – kot nedolžno jagnje. Vodita ga dva otroka. Prav zato Samson nima besedila, govori njegova molčečnost. Izbiro utemeljujem tudi z razlago, ki jo je zapisal Janko Jeromen v *Pasijonskih doneskih* leta 2016, da je Samson kot predpodoba zaslepljenosti, hkrati pa kot predpodoba Kristusa – jagnjeta, ki »ne da glasu«, ko ga peljejo v trpljenje.

Samsona spremljajo bobnarji in piskači z žveglami, izdelanimi prav za tokratno uprizoritev Pasijona. Pomembno je, da zvok ne »olepšuje«, ampak vodi. Daje slutiti, da gre nekdo proti usodi, ki je že vnaprej simbolno povezana z drugim prizorom.

Za Samsonom pride Krvavi pot, ker je prvi prisposoda drugega. Krvavi pot je edini prizor, kjer angeli stopijo na oder, ker je tam On sam. Kjer je On, se meja med tem in onim svetom raztopi. Getsemani je kraj, kjer se dimenziji človeškega in Božjega spet dotakneta. Rdeči angel še vedno govori ljudstvu, a prizor pokaže, da se odločilni boj odvija v tišini – v notranjosti.

Judež: greh pokaže obraz šele, ko je prepozno

V izvorniku se Judež po prodaji Jezusa hitro skesa in obesi, kar je psihološko nenaravno. Zakaj bi se obesil, če še ni zares videl, kaj je storil? Judeževo besedilo sem zato razdelil: najprej prodaja, nato opazuje. Hudič mu stoji ob strani kot »zvesti prijatelj«, ne da bi razkril svojo pravo naravo. Šele ko je Kristus obsojen in gre mimo Judeža, se Judežu odpre pogled, a takrat je prepozno. Hudič pokaže pravi obraz in ponudi izhod, ki je vedno enak: zanka, obup, konec. Pri hudiču ni poti naprej, krog je zaprt.

Obup je resnična rana človeka, zato sem želel prizor podati hkrati zelo nežno in zelo kruto. Izjemna dragocenost krščanstva je v tem, da obstajajo druga vrata: kesanje, odpuščanje, vrnitev. Judež teh vrat ne zmore prestopiti in to je boleča resnica prizora. Milost je blizu, a človek ji mora odpreti vrata.

Rimski vojaki: bližje evangelijem, manj krivičnih poudarkov

Baročni pasijoni imajo na določenih mestih poudarke, ki so danes težko sprejemljivi. Z uprizoritvijo ne želim krepiti krivičnosti, ampak resnico evangelijev. Rimljani bičajo, kronajo, vodijo na Kalvarijo in križajo. Zato so rimski vojaki navzoči kot jasna hierarhija moči. Judje delujejo »od spodaj«, kot opazovalci, ki pritiskajo, se posmehujejo, zahtevajo smrt, Rimljani pa so izvrševalci, ki v trpljenju celo uživajo, saj je to zanje le igra.

Najbolj očitno je to v prizoru Glej, človek, ko »navaden človek« ne sme stati zraven Pilata. Množica je zato spodaj, a njen glas pritiska navzgor. Prostorska rešitev ni le režijski trik, je prikaz, kako množica z besedo premakne oblast in kako oblast iz strahu popusti.

Žene in Mati: zvestoba brez hrupa

Prizora Razbojnika in Križev pot sem zasnoval povezano, da poudarita tok procesije. Posebej pa sem želel izpostaviti pogum in moč žena. Veronika si edina upa v nevarnost in Jezusu obriše obraz. Jeruzalemske žene ostanejo blizu, čeprav je nevarno. S tem želim povedati nekaj zelo preprostega: zvestoba ni v velikih besedah, ampak v tem, da ostaneš. Žalostno, a resnično je, da učencev ni blizu. One pa so tu, stopile so k Njemu.

V tem toku je eden najmočnejših trenutkov: Jezusov pogled se znajde v očeh Matere. Takrat se svet spet ustavi. Marija je ena sama žalost in hkrati ljubezen. Ni obupana, od prvega trenutka sprejema. V srcu, čeprav razbitem, še vedno prosi za nas. Navaden človek ne bi mogel nositi tega bremena, ona zmore.

Mati sedem žalosti: Pietà kot vrh

Ob razmišljanju o prizoru Mati sedem žalosti sem čutil, da nekaj manjka. Peta Marijina žalost sta križanje in smrt, sedma je grob. Šesta pa je prav tisto, kar mater zlomi. Mrtvega Sina ji položijo v naročje. V tem prizoru zato vidimo lik Pietà, Marijo, ki drži mrtvega Jezusa. Zame je to vrh Pasijona. Ne, ker bi hotel stopnjevati bolečino, ampak ker tu bolečina doseže točko, kjer se zlomimo v obupu ali pa predamo v Božje roke.

Ob Mariji stoji Janez, edini zvesti prijatelj, ki je ostal. Iz njegovih ust pride najlepša izpoved ljubezni kot zadnji plamen, ki ne ugasne. Tam ni več razlage, je samo ljubezen, ki ostane.

Glasba kot lok: začetek in konec se objameta

Glasbo Škofjeloškega pasijona že od leta 1999 skrbno oblikujeta Andrej Misson in Tone Potočnik. Andrej Misson je za uprizoritev 2026 ustvaril uverturo za Škofjeloško godbo, ki se povezuje z zadnjo pesmijo. Začetek in konec se povežeta v en lok, kot da procesija sama postane en velik vdih in izdih. Prav tako je napisal tudi skladbo za žvegle in bobna, kjer se zvok ujame z idejo prizora Samsona in spremljave. Tone Potočnik je nadgradil skladbe, napisane za uprizoritev leta 1999, solisti so poenoteni tudi z bordoni, da se zvočna podoba zbere in diha kot eno.

Simbolika: da vidimo z očmi in s srcem

Pasijon govori tudi skozi barve, predmete, kute, zastave. Rdeča govori o krvi in trpljenju, črna o spokornosti in minljivosti, bela o nedolžnosti raja. Drevo spoznanja v peklu pripoveduje o prvi privolitvi, bičarji in križenosci o pokori. Zakriti niso zato, da bi skrivali sebe, sporočajo resnico o grehu in klic po očiščenju. Štiri celine so alegorija pokristjanjenja sveta. Vse to niso opombe, je pot, po kateri lahko gledalec bere globlje.

Zadnji premik: povabilo k skupnemu petju

Ob zaključku želim vključiti gledalce. Ne zaradi učinka, pač pa zaradi teologije, saj je Pasijon dogodek skupnosti. Naša skupna pot od raja do groba naj se ne konča v tišini razkroja, ampak v skupnem glasu. Povabilo vsem, da skupaj zapojemo zadnjo pesem, je sporočilo, da nismo sami. Vera ni solistični projekt, nihče se ne odrešuje sam. Če je Ljubezen šla skozi trpljenje, se zdaj širi kot občestvo. To je zadnji premik. Iz opazovalcev v udeležence, iz zgodbe v življenje.

Še poslednje besede.

Če ste gledalec, ne bodite samo gledalec, dovolite, da vas pot sreča tam, kjer ste. Če ste prostovoljec, hvala! Vaše ure, koraki, vaje, šivi, tihe skrbi, utrujenost – vse to je del procesije. Pasijon ne nastane iz ideje, nastane iz zvestobe.

Če kdo od nas danes nosi svoj križ, naj v tem Pasijonu ne vidi obsodbe, ampak bližino: Bog je vstopil v našo temo, da v njej ne bi bili sami.

Naj bo vse to – moja režija, naše delo, vaša prisotnost – poklon Bogu. In naj se po tej poti v vsakem od nas rodi vsaj ena resnica več, en »da« več, ena zvestoba več.

S hvaležnim srcem – v Božje roke,

—
Marcelo Brula,
režiser Škofjeloškega pasijona 2026

Foto: Marjan Kopljan

Oblikovanje predstave

Režija

Marcelo Brula
Asistent režiserja
Klemen Karlin
Pomoč pri režiji
Angela Podržaj Miklič
Marta Selan Brula
Duhovno vodstvo
br. Matej Nastran
br. Jurij Štravs
Lektoriranje
prof. Jože Faganel

KOSTUMOGRAFIJA

Oblikovanje kostumov
Nada Slatnar
Prilagoditev oblikovanja
kostumov 2026
Andrea Quadri
Asistentka kostumografije 2026
Milena Dolenc

SCENOGRAFIJA

Oblikovanje scenografije mesta
Bojan Rihtaršič
Minca Rihtaršič
Pomočniki scenografije
Nejc Alič
David Bašelj
Matevž Hostnik
Mitja Rihtaršič
Izdelava scenografije
Andrej Gladek
Matija Hiršfenfelder
Martin Krajnik
Simon Kolenko
Boštjan Pintar
Anže Stržinar
Inovacije v scenografiji
in konstrukciji na prenosnih
odrih 2026
Andrea Quadri
Poslikave
Agata Pavlovec

GLASBA

Skladatelj vokalne glasbe
Tone Potočnik
Skladatelj instrumentalne
glasbe in zaključne pesmi
Slavo Kristuscu skažimo
Andrej Misson
Notografija
Andrej Misson
s. Diana Novak
Vodja lutnjistov
Boris Šinigoj
Vodja bobnarjev
Martin Jocif
Vodja piskačev
Luka Mlejnik Železnik
Pasijonski instrumentarij
Janez Jocif
Boris Šinigoj
Zborovodje
Patricija Avguštin
Irena Debeljak
Eva Jekovec
Magdalena Roža Jovan
Žiga Kert
David Končan
Tereza Podlogar
Lenart Sušnik
Franci Svoljšak
Marko Ušeničnik
Andrej Žagar
Korepetitor
Gregor Voje
Priprava pevskih solistov
Janez Hostnik
Saška Kolarič
Tereza Podlogar
Godba
Matjaž Škoberne

MASKA

Vodja maske
Klara Leben Kušar
Maskerske učne delavnice
Matej Pajntar

ORGANIZACIJA IGRE

Prizorišče A – Mestni trg
Vodji igre
Marcelo Brula
Marta Selan Brula
Vezista
Ciril Vidmar
Roman Bernik
**Prizorišče B – Trg pod
gradom**
Vodja igre
Robert Kuhar
Vezist
Marian Baričič
Prizorišče C – Spodnji trg
Vodji igre
Angela Podržaj Miklič
Pavel Rovtar
Vezist
Borut Bernik
**Prizorišče D – Trg mesta
Freising**
Vodja igre
Adrian Gaser
Vezist
Matija Perne
Radijske zveze
Roman Bernik
Klicar v pasijonskem taboru
Damijan Obadič
Pregled nastopajočih
Pablo Brula
Mirjana Sušnik
Avdiodeskripcija
Mateja Mlačnik
Luč in ton
Akustika Pirman
Rekviziterji
Marian Baričič
Martin Kolenko
Anže Stržinar
Priprava rekvizitov
Jernej Kališnik
Val Kokelj
Nejc Ovsenek
Lenart Zakotnik

Projekt Škofjeloški pasijon 2026

Vodja projekta
Jakob Vrhovec
Vodja organizacije in
tehnične ekipe
Andrej Freljih
Vodja prizorišča A
Rok Oblak
Vodja prizorišča B
Matjaž Hafnar
Vodja prizorišča C
Žiga Nastran
Vodja prizorišča D
Zvonko Gartner
Vodja rediteljev
Anton Maček
Pomočnik vodje rediteljev
Nikolaj Tavčar
Vodja parkirišč
Matjaž Košir
Vodja informatorjev
Sergeja Kolendo
Pasijonska pisarna
Primož Jenko
Ema Nunar
Natalija Obadič
Alen Prelesnik
Andreja Ravnihar Megušar
Promocija
Jakob Vrhovec
Pasijonska zgibanka
Martin Nahtigal
Oblikovanje celostne podobe
Studio Miklavc:
Jure Miklavc
Barbara Šušteršič
Ilustracije
Barbara Šušteršič
Spominki
Studio Miklavc
Zavod 973

Fotografi

Marjan Koplan
Miha Potočnik
Robert Ronta
Jernej Selak
Tatjana Splichal
Tomo Strle

TEHNIČNA OPREMA

Šivilje in krojači

Fundus Škofjeloškega pasijona:
Anton Bevk
Marica Bogataj
Marija Čerin
Milena Dolenc
Mojca Dolenc
Mihaela Gril
Franc Habinger
Vanja Krmelj
Mira Lotrič
Mojca Paulus
Mateja Pirc
Ivanka Potisek
Marija Sovinc
Vida Šubic
Mara Tavčar
Novi kostumi in
prilagoditve 2026
Vodja šivilj
Milena Dolenc
Šivilje
Mija Habjan
Lidija Jaklin
Zvonka Kočar
Darja Žontar
Izdelava stilnih obuval
Fundus Škofjeloškega
pasijona:
Jože Potočnik
Janez Slatnar
Roman Zaplotnik
Izdelava pokrival
Fundus Škofjeloškega
pasijona:
Nada Slatnar
Janez Stanonik
Šešir, d. d., Škofja Loka

Nova pokrivala in prilagoditve 2026

Milena Dolenc
Andrea Quadri
Vodja garderobe
Helena Janežič
Garderoberke
Alenka Cegnar
Milena Dolenc
Ljupka Hočevnar
Zala Janežič
Zvonka Kočar
Ema Ločniškar
Anita Mikulič
Darja Štibelj
Petra Šubic
Vodja oskrbe
Mojca Štefelin
Oskrba
Jan Bogataj
Irena Božnar
Romana Dolinar
Nevenka Filipič
Andreja Grobolšek
Ana Jenko
Špela Jezeršek
Ana Jurinič
Lina Jurinič
Jerica Oblak
Agata Petrič
Elizabeta Stanonik
Majda Volčič
Vodja maske
Klara Leben Kušar
Maskerke in frizerke
Tatiana Andrianova
Doroteja Debeljak
Irena Debeljak
Anita Dolenc
Tinkara Dolenc
Maša Dolenc
Manca Dolinar
Marjeta Eralh
Irena Hrvatin
Katja Janša
Katarina Kejžar
Darja Kisovec Trček

Julija Kokalj
Majda Krajnik
Tina Kunčič
Ajda Lunder
Ana Mesec
Ela Musek
Linda Nagode
Mojca Paulus Rakovec
Klavdija Pečnik
Katja Pintar
Katja Prosen
Lucija Prosen
Nika Ravnikar
Mia Rimac
Tina Saje
Mija Stopar
Iva Ušlakar
Urška Zorman
Izdelava statičnih odrov
Mizarstvo Pohleven
Izdelava prevoznih odrov
Tomaž Rihtaršič
Izdelava prenosnih odrov
Lojze Kokalj
Prevoz odrov
Primož Šink
Prestavljanje statičnih odrov
Borut Blaž Tušek
Tehnična pomoč
Marijan Baričič
Matjaž Hafnar
Janez Hafner
Simon Kolenko
Matjaž Košir
Anton Maček
Miran Pivk
Ozvočenje v pasijonskem
taboru
Anton Maček
Robert Peternelj
Snemanje veznih besedil
Jože Rupar
Zvočni efekti in
usklajevanje zvoka
Adrian Gaser

Zahvala

VODJE IGRALSKIH IN
DRUGIH SKUPIN
Adamovi otroci
Marko Ušeničnik
Bukovica
Miha Lotrič
Dekliški pevski zbor
Gimnazije Škofja Loka
Eva Jekovec
Žiga Kert
Godešič - Gorenja vas -
Reteče - Senica
Anton Starman
Gorenja vas
Andrej Tušek
Grudnove Šmikle
Petra Miklaužič
Hozana dečki
Tereza Podlogar
Javorje - Leskovicca -
Poljane - Žiri
Anže Čelik
Mestni pihalni orkester
Škofja Loka
Peter Čadež
Anže Klobučar
Mešani pevski zbor
Crescendo
Žiga Kert
Mešani mladinski pevski zbor
Gimnazije Škofja Loka
Žiga Kert
Poljane
Alojz Bogataj
Marko Justin
Barbara Kržišnik
Tit Nešović
Prosvetno društvo Sotočje
Škofja Loka
Hiacinta Klemenčič
Marija Krajnik
Martin Krajnik

Puštal

Valentin Jesenovec
Klemen Lavrinec
Selca
Gregor Gartner
Sora
Ana Veber
Stara Loka
Klemen Karlin
Stara Loka - Vešter - Virlog
Jan Pintar
Škofjeloški oktet
Andrej Žagar
Šternce
Patricija Avguštin
Virmaše - Sv. Duh
Marjanca Trilar
Združeni pevski zbor
loških župnij
Irena Debeljak
Žabnica
Matjaž Eržen
Železniki
Robert Kuhar
Matija Tolar
Varuhinje Adamovih otrok
Ema Kolenko
Konjeniki
Boštjan Bernik
Mateja Šegregur, Jahalni
center Kurovt
Pomočnika:
Janez Krmelj
Janez Štremfelj
Izposoja kostumov
Kulturno društvo
Loški oder Škofja Loka
Društvo za rimsko
zgodovino in kulturo
Ptuj - Poetovio LXIX
Generalštab Slovenske
vojske

20 prizorov
Škofjeloškega
pasijona

Predigra

Mestni
pihalni orkester
Škofja Loka
Žabnica

Spokorna procesija začne svojo pot skozi čas in človeka. Zvezdonoša odpira smer, pred nami stoji Smrt. Ne zato, da bi strašila, povedati želi resnico o življenju, ki je krhko, a hkrati polno smisla. Gledalca prizor ponese v prostor, kjer se zemeljsko prepleta z nebeškim in vsak korak nosi spomin in vprašanje. Predigra je kot prvi utrip srca predstave. Napove, da se bo vse vrtelo okoli dveh sil – greha, ki razkraja, in ljubezni, ki rešuje. Priča bomo boju, ki se dogaja v vsakem človeku. Kje v tej zgodbi sem jaz? In kje bom, ko se bo pot zožila?

Flavta

Lena Benedik
Maja Debeljak
Nina Lampret
Klara Štibelj
Andreja Štrekelj

Klarinet

Lovro Logar
Veronika Pisk
Glorija Povirk
Sara Rupar

Saksofon

Gregor Hostnik
Maja Lovko
Gregor Rihtaršič
Matjaž Škoberne
(dirigent)

Trobenta

Ludvik Breuss Vehar
Peter Čadež
Peter Habicht
Jernej Prevodnik
Vita Šmid

Rog

Tomaž Praprotnik
Nejc Rihtaršič

Evfonij

Anže Klobučar

Pozavna

Cene Frelj

Tuba

Lenart Maček

Tolkala

Lote Benedik
Maj Benedik
Tjaša Kavčič Cof
Maja Sever

Voditelj z zvezdo

Bojan Eržen

Smrt

Katja Arhar
Uma Bernik Bogataj

Vodnik smrti

Borut Bernik Bogataj
Karmen Potočnik

Mož z zastavo

Mirko Zavrl

Deček, ki nosi čop zastave

Brin Radanov Zavrl

Mož z bobnom

Peter Hawlina

Magister processionis in kadilničar

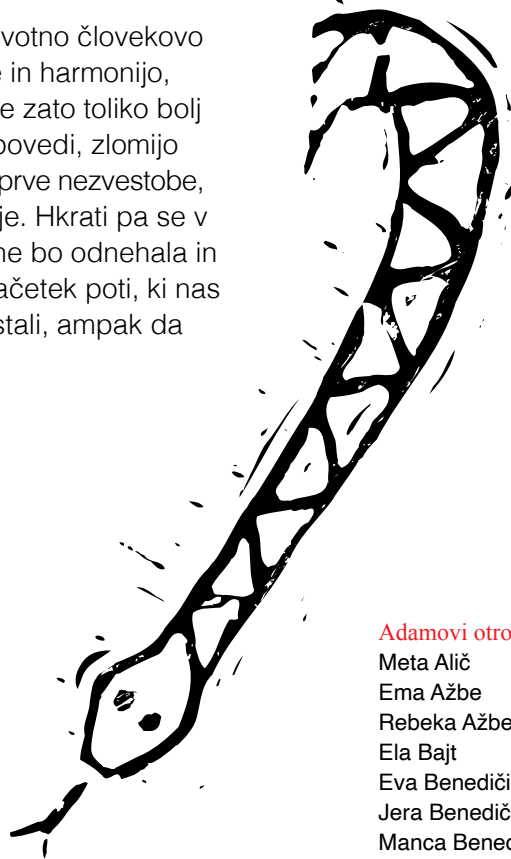
Bratje kapucini
br. Primož Kovač,
provincialni minister
slovenskih kapucinov
br. Matej Nastran,
gvardijan Kapucinskega
samostana Škofja Loka
br. Ambrož
Brezovšek
br. Marjan Gačnik
br. Štefan Kožuh
br. Luka Modic
br. Dominik Papež
br. Miha Sekolovnik
br. Jože Smukavec
br. Jurij Štravs
br. Klemen Verdev

1. prizor

RAJ

Žabnica

Raj ni podoba pravljice, razkrije nam prvotno človekovo povezanost. Odseva mir, red, zaupanje in harmonijo, saj je srce še obrnjeno k Bogu. Padeč je zato toliko bolj boleč: človek se ne zlomi le zaradi prepovedi, zlomijo ga razpoke v odnosu. Ugledamo rojstvo prve nezvestobe, s katero se rodijo strah, sram in skrivanje. Hkrati pa se v raju prvič zasveti obljuba, da ljubezen ne bo odnehala in da bo nekdo prišel *za človeka*. Raj je začetek poti, ki nas vodi skozi temo. Ne zato, da bi v njej ostali, ampak da bi jo prešli.

Angel z mečem

Martin Janežič

Hudič

Klara Bernik

Eva

Ana Šifrer

Adam

Martin Brula

Nejc Šifrer

Drugi beli angel

Elizabeta Mozetič

Rdeči angel

Vesna Mozetič

Nosači

Miha Bajželj

Albert Grgič

Andrej Ivančič

Erik Karničar

Matjaž Kuralt

Uroš Kuralt

Dušan Lahajnar

Damjan Meglič

Gregor Meglič

Janez Oman

Marjan Oman

Nejc Plestenjak

Peter Porenta

Jaka Pustavrh

Vid Stopar Debelak

Bine Šifrer

Domen Šifrer

Jurij Šifrer

Martin Šifrer

Matej Šifrer

Matevž Šifrer

Nace Šifrer

Rok Šifrer

Urban Šifrer

Janko Šolar

Matjaž Šuštarčič

Vodja varuhinj

Adamovih otrok

Ema Kolenko

Varuhinje

Adamovih otrok

Mirjam Božnar

Julija Čebulj Šubic

Julija Fojkar

Klara Grašič

Lara Hrvatina

Adele Lambert

Lucija Maček

Zala Maček

Ana Marolt

Ivana Pisk

Ivana Skubic

Eva Ušeničnik

Neža Vidovič

Adamovi otroci

Meta Alič

Ema Ažbe

Rebeka Ažbe

Ela Bajt

Eva Benedičič

Jera Benedičič

Manca Benedičič

Maruša Berce

Maša Bernik

Sofia Bernik

Jerca Božnar

Vita Božnar

Luna Bradeško

Jerca Brezovar

Martin Brezovar

Magdalena Brula

Liam Gabriel Cof

Miha Curk

Svit Curk

Ela Čarman

Tim Čencič

Tilen Debeljak

Maruša Demšar

Lara Djukić

Eva Dolenc

Taja Dolenc

Eva Dolinar
Sabrina Dolinar
Laura Ferdin
Eva Fortin
Iza Frakelj
Zarja Frlan
Elizabeta Fučak
Dolinar
Oliver Fučak Dolinar
Manca Gartner
Tinka Gartner
Sofia Gaser
Tibor Gogala
Tinkara Habjan
Laura Hostnik
Ema Ilić
Ela Jamnik
Larisa Jamnik
Maša Jamnik
Neža Jamnik
Patrik Jamnik
Rebeka Jamnik
Vida Jelenc
Tonja Jeraj
Larisa Jerman
Zarja Jerman
Rozalija Jerovšek
Lucija Kamensšek
Olivia Lea Katongo
Jerca Kepa
Krištof Kepec
Filip Kogej
Jacinta Kokelj
Larisa Kokelj
Marta Kokelj
Mateja Kokelj
Meta Kokelj
Mojca Kokelj
Loti Končan
Ela Koplán
Lana Koplán
Ela Koračin
Enej Koračin
Jasna Krmelj
Nadja Krmelj
Niko Krmelj
Klara Kržišnik

Mirjam Kržišnik
Karla Kuhar
Vasilisa Kulay
Lea Chiara Leskovec
Sara Lipičar
Evgeniia Litvinchuk
Nadia Makarić
Laura Marjanović
Ida Martinčič
Inja Martinčič
Jošt Martinčič
Lia Martinčič
Vid Martinčič
Marija Zala Megušar
Saša Mladenović
Rebeka Mozetič
Ela Mrovlje
Lili Mrovlje
Nejc Mrovlje
Sara Narobe
Nina Ivana Nojić
Tinkara Novak
Anja Oblak
Dominik Okorn
Matej Okorn
Laura Oman
Lana Omerzu
Maša Pavšič
Mitja Pernuš
Vesna Pernuš
Jasna Pleško
Sara Pleško
Aleša Poljanšek
Lovro Porenta
Hana Potočnik
Maša Radič
Nika Radič
Maja Ronta
Čarna Rupnik
Rebeka Rupnik
Ronja Rupnik
Veronika Rupnik
Bor Rutar
Pavlina Skubic
Lana Smajić
Mirjam Starman
Teo Strnad

Jurij Svolfšak
Maja Svolfšak
Vita Svolfšak
Laura Škulj
Marcel Škulj
Zala Šmid
Gene Šolar
Neja Špendal
Ota Štibelj
Dora Šušnjar
Karolina Švab
Lili Thaler
Ela Trček
Ronja Triler
Pika Trobec Kusetič
Ana Trojar
Lucija Vilfan
Marija Žakelj

2. prizor

SMRT

Selca

Ko človek izbere greh, se ritem sveta spremeni. S smrtjo ni le konec življenja. Smrt je znamenje, da se je odnos pretrgal in da sejanje zla nosi posledice. Smrt stopi na prizorišče kot nema priča vsega, kar bo sledilo: postane senca slehernega veselja, spremljevalka slehernega koraka. Prav tu se začne vprašanje odrešenja: če je Smrt prišla *po človeku*, ali obstaja nekdo, ki je večji od nje? Ji lahko odvzame zadnjo besedo? Prizor je ogledalo: zgodba o Adamu je tudi moja zgodba, odgovor pa je večji od nas samih.

Mrtvaška konjenica

Smrt na konju
Neja Frelih Oblak
Papež
Rudi Finžgar
Vodnik papeža
Martin Javh
Kardinal I
Boštjan Bernik
Kardinal II
Janez Hafner
Škof
Jože Janhar
Vodnik škofa
Anže Janhar
Kanonik v modrem I
Borut Gartner
Vodnica kanonika v modrem
Tia Bizjak
Kanonik v modrem II
Simon Smolej

Papeški legat

Boris Drole
Kanonik v rdečem
Matija Studen
Župnik
Anže Ive
Smrt na konju
z zastavo
Manca Ive
Vodnik smrti
z zastavo
Sebastijan Ive
Cesar
Matej Dolenc
Cesarjev paž I
Sara Dolenc
Cesarjev paž II
Neža Purgar
Kraljica
Mateja Šegregur
Vodnik kraljice
Sara Dolenc

Kraljičin paž

Teja Homan
Vodnik kraljičinega paža
Mihael Javh
Nadvojvoda
Jošt Žagar
Kneginja
Judita Kosec
Grofica
Eva Bajuk

Deželanka

Neža Trtnik
Vodnik deželanke
Špela Bobnar
Gal Mužič
Plemkinja
Eva Rupar
Plemič
Marko Rupar
Meščan
Boštjan Štraus
Kmet
Benjamin Dolinar
Poganjalka zvončnega kolesa
Petra Šubic
Berač
Alojzij Pavel
Florjančič
Jernej Tavčar
Smrt s koso
Jaša Luka Krese

Mrtvaška kompanija

Urša Dolenc
Marta Gartner
Santiago Gaser
Tomas Gaser
Ana Hribernik
Eva Kavka
Anže Kuhar
Martin Leben
Ema Mohorič
Ester Oblak
Oskar Oblak
Ema Pegam
Filip Pegam
Polona Pegam
Katarina Rovtar
Luka Rovtar
Urška Rovtar
Maks Strojan
Tadej Sušnik
Eva Štibelj
Štefan Štibelj

3. prizor

PEKEL

Selca

Škofjeloški oktet

Pekel je skrajna posledica greha. Je prostor, kjer je ljubezen v celoti zavržena. Prizor je pretresljiv opomin, kam vodi razmišljanje »saj to ni nič hudega«. Laž skušnjave se razgali: greh obljublja svobodo, a rodi verige. Duša prepozno spozna, da praznina boli bolj kot kazen, ker je obraz Boga izgubljen. Lucifer vedno govori v razumljivem jeziku, a njegova govorica je prazna, brez življenja. Pekel v aktualni uprizoritvi Škofjeloškega pasijona ne pomeni konca in ne pušča občutkov groze. Je povabilo gledalcu, da se odpre hrepenenju po rešitvi in tiho zasluti prihajanje Ljubezni.

Duša
Lucija Gartner
Ksenija Šmid
Hudič z bobnom
Ožbej Ažbe
Hudič s peklensko zastavo
Tomaž Vrhunc
Hudič z drevesom
Janez Štibelj
Prvi hudič
z vilami
Matija Pegam
Drugi hudič
z vilami
Vid Šturm
Lucifer
Gregor Gartner

Hudiči pevci
Jan Bertonec
Matjaž Dernovšek
Rok Kafol
Primož Kalan
Robert Malovrh
Silvo Poljanšek
Janez Purgar
Rok Stražar
Roman Štremfelj
Andrej Žagar

4. prizor

CEHI

Bukovica
Poljane
Stara Loka - Vešter - Virlog
Virmaše - Sv. Duh
Žabnica
Železniki

Kovaški ceh **Železniki**

Prvi angel,
ki nosi kelih
Katarina Tolar
Zupanec
Drugi angel,
ki nosi mošnjo
Lucija Tolar
Nosač bandera
Ahac Ravnihar
Člani ceha
Jošt Benedičič
Urban Bertoncej
Ambrož Filipič
Mohor Jelenc
Tomaž Jelenc
Gašper Jošt
Ambrož Kuhar
Jurij Trojar

Lončarski in **zidarski ceh** **Žabnica**

Prvi angel,
ki nosi vrv
Katja Eržen
Drugi angel,
ki nosi meč
Katarina Hafner
Sara Mozetič
Nosač bandera
Matjaž Eržen
Člani ceha
Aljaž Bernik
Zdravko Hafner
Andrej Jenko
Jože Kržišnik
Andrej Šifrer
Boštjan Šifrer
Tomaž Šifrer
Ljubo Tomažič

Čevljarski ceh **Poljane**

Prvi angel,
ki nosi šibo
Doroteja Debeljak
Barbara Kržišnik
Drugi angel,
ki nosi steber
Tina Dolenc
Petra Kreč
Nosač bandera
Tit Nešović
Člani ceha
Tomaž Čadež
Gabriel Gašper
Stanonik
Gašper Klinec
David Kokelj
Florjan Kokelj
Lovro Kokelj
Luka Kreč
Klemen Stanonik

Pekovski ceh **Bukovica**

Prvi angel,
ki nosi suknjo
Nataša Benedičič
Drugi angel,
ki nosi žeblje in
kladivo
Klara Benedičič
Nosač bandera
Anže Egart
Člani ceha
Matija Božič
Jan Dolenc
Matjaž Habjan
Miha Lotrič
Gašper Lukan
Peter Mohorič
Žiga Mohorič
Miha Oblak
Tomaž Šturm
Tomo Zdravec
Jure Zupanc

Mesarski ceh **Stara Loka - Vešter -** **Virlog**

Prvi angel,
ki nosi gobo
Adele Lambert
Tara Oblak
Drugi angel,
ki nosi lestev
Teja Jezeršek
Ivana Skubic
Nosač bandera
Rožle Žagar
Člani ceha
Luka Hrvatini
Tomaž Krpič
Majk Langerholc
Izidor Miklavčič
Jan Pintar
Martin Pintar
Vid Strojani
Boštjan Šmid
Marijan Štremfelj
Blaž Žagar

Krojaški ceh **Virmaše - Sv. Duh**

Prvi angel,
ki nosi krono
Katja Bukovnik
Klara Zavrl
Drugi angel,
ki nosi petelina
Vesna Bukovnik
Vida Bukovnik
Nosač bandera
Andrej Uršič
Člani ceha
Peter Bukovnik
Davor Družinec
Milan Jugovic
Andrej Mrak
Samo Mramor
Franc Šifrer
Marjan Trilar
Franc Urh
Marko Zavrl

5. prizor

VHOD V JERUZALEM

Železniki

Vhod v Jeruzalem je oblit z lučjo, a v njej že trepetava senca. Jezus vstopi tiho, brez zmagoslavja; vstopi kot kralj, ki daje in ne jemlje. Prizor prikaže navdušeno množico, ki ljubi, dokler je ljubezen po njeni meri. Gledalcu pa postavlja vprašanje o njegovi veri - ali ta ostane, ko se razpoloženje spremeni? Vhod v Jeruzalem je prvi javni "da" trpljenju. Kljub vsemu Ljubezen vstopi v mesto, ki jo bo ranilo.

Varuhinja Hozana dečkov

Saška Kolarič
Tereza Podlogar

Hozana dečki

Matija Benedičič
Ivan Brence
Žan Freljih
Jakob Jenko
Miha Kafol
Matej Kandus
David Karlin
Jurij Karlin
Kevin Nick Katongo

Lovro Kožuh
Matevž Kuhar
Luka Mijailović Novak
Emanuel Tokiniaina
Oblak
Jakob Herinantenai-
na Oblak
Nejc Kristiano Oblak
Voranc Oblak
Peter Pisk
Luka Šestanović
Tomaž Švab
Rok Volčič

Ljudstvo

Anja Demšar
Franc Demšar
Lucija Demšar
Martin Demšar
Urh Demšar
Marjanca Kajba
Zdenka Kekec
Mateja Kosmač
Natalia Lapina
Irena Megušar
Mirko Merzel
Vlasta Merzel
Jurij Paulus
Barbara Potočnik
Bine Potočnik
Brina Potočnik
Bernarda Skok
Anica Stanonik
Dušan Škodič
Alja Šolar
Staša Šolar
Alojzij Štravs
Fani Štravs
Krištof Štravs
Petra Štravs
Martina Šubic
Petra Vencelj
Klavdija Zorman

Lutnjist

Matej Berlot
Meta Korenjak
Vid Terzer

Kristus

Matija Tolar
Apostoli
Anton Demšar
Andrej Freljih
Matej Grgič
Blaž Kuhar
Janez Marenc
Roman Megušar
Martin Pintar
Marko Rihtaršič
Matej Šubic
Jaka Tavčar
Martin Tolar
Klemen Veber

6. prizor

GOSPODOVA VEČERJA

Poljane

Večerja je prostor bližine, kjer se ljubezen spremeni v dar. Jezus učencev ne pusti v nevednosti, spregovori jim o izdajstvu in razodene, da se bo zgodilo v krogu bližnjih. A obeda zato ne prekine. Ostane, deli ter podari svoje telo in kri kot »oklep« proti grehu. Napetost v prizoru je izjemna. Zvestoba in nezvestoba sedita na isti klopi, kar je strašljivo in tolažilno hkrati, saj pokaže resnico o človeku. Jezusovo sporočilo je jasno: ljubezen ne pobegne, ko postane nevarno. Zato je večerja kot ključ, od tu naprej vsaka rana dobi smisel daritve. Gledalec razume, da se največje stvari zgodijo, ko ni več potrebe po velikih besedah.

Kristus

Marko Justin
Peter
Simon Kokelj
Janez
Izak Debeljak
Judež
Miha Kos

Apostoli

Janez Arnolj
Klemen Bogataj
Miha Bogataj
Tomaž Bonča
David Cankar
Gašper Čadež
Gabrijel Debeljak
Janez Jelovčan
David Omejc
Gabrijel Peternel
Jakob Pisk
Drago Stanonik
Furman
David Debeljak
Žlajfar
Boštjan Kos

7a. prizor

SAMSON

Prosvetno društvo
Sotočje Škofja Loka

Zgodba močnega, a ranljivega Samsona je prispodoba človeka, ki si domišlja, da bo zmagal z lastno silo. Ko ga premaga skušnjava, pade in postane »slepi junak«, ki se še vedno bori, a ne zmore uničiti korenine greha. Zato Samson v aktualni uprizoritvi ni le oddaljena biblijska epizoda, gledalcu nastavlja ogledalo. Kolikokrat zaupamo svoji moči, pameti in disciplini, a popustimo ravno na točki, za katero verjamemo, da je naša najmočnejša? Samson napove večjega junaka. Napove Kristusa, moč ljubezni, ki se ne dokazuje s silo, ampak z zvestobo do konca. Tu se nit stisne. Prava zmaga bo zmaga ljubezni, ne moči.

Samson
Miha Bernik
Tomaž Paulus
Dečka, ki vodita
Samsona
Jakob Alič
Jošt Alič
Viljem Čelik
Lojze Klemenčič

Filistejci s kopjem
Peter Bučar
Necj Cegnar
Simon Frelih
Filip Gros
Janez Jamnik
Igor Klemenčič
Luka Koplan
Miha Koplan
Bor Martinjak
Vid Martinjak
Julij Mlinšek
Lovrenc Oman
Miro Pagon
Aljaž Razložnik
Urban Razložnik
Tomaž Roblek

Filistejci z bobnom
Hana Bajc
Martin Brence
Nace Bukovnik
Izabela Ferenc Klun
Martin Jocif
Filip Karlin
Samo Krmelj
Modest Pušar

Piskači
Zala Hostnik
Ana Kejžar
Nina Lampret
Luka Mlejnik Železnik
Iva Klara Oman
Julija Štibelj
Pia Švajger

Kristus
Jure Hafnar
Prvi beli angel
na gori
Katja Brula
Marija Selak
Drugi beli angel
na gori
Tatiana Brula
Ema Zakotnik
Tretji beli angel
na gori
Veronica Brula
Elizabeta Švab
Rdeči angel
Andrejka Puntar
Gaser

V spokoju Getsemanija ni ropotanja orožja, slišati je le bitje srca. Kristus je sam, izkušnja njegove osamljenosti je skoraj telesna. Začenja se boj, ki ga nihče ne vidi, a odloči vse: Ljubezen sprejme breme greha sveta. Krvavi pot ni dramski prizor, je resnica o odrešenju. Je dar, ki boli. Angeli tolažijo, a ne odvzamejo bremena. Kristus ne trpi kot žrtev naključja, trpi kot nekdo, ki se je za to zavestno odločil z besedami: »Ne moja, ampak Očetova volja.« Prizor je blizu vsakomur, ki je rekel "da" takrat, ko bi najraje pobegnil. Vsakdo lahko začuti, da se to dogaja zanj.

7b. prizor

KRVAVI POT

Prosvetno društvo
Sotočje Škofja Loka

Nosači
Matjaž Bergant
Anže Čelik
Matevž Demšar
Anton Dolenc
Rok Dolenc
Jure Ferlan
Leon Filipič
Matej Frlan
Vinko Guzelj
Matej Habjan
Rok Jamnik
Blaž Jelovčan
Lenart Kolja Kokalj
Domen Kožuh
Dominik Kožuh
Janez Kožuh
Tadej Kožuh
Tomaž Kožuh
Jan Krek
Luka Krek
Primož Likar
Marjan Maček
Matic Mijatovič
Julij Mlinšek

Primož Mohorič
Anže Oblak
Jakob Omejc
Simon Potočnik
Možje s kopijo
Jurij Nikolaj
Ahačevčič
Uroš Alič
Sebastjan Galičič
Aljaž Gamse
Benjamin Grubar
Andrej Jamnik
Benjamin Kalan
Alojz Klemenčič
Igor Klemenčič
Lojze Klemenčič
Jakob Krmelj
Gašper Lazar
Blaž Marolt
Vid Pesko
Klemen Pleško
Necj Pleško
Aljoša Starman
Janez Urh

8. prizor

JUDEŽ IN SODBA

Virmaše - Sv. Duh

Izdaja je tiha, ker se rodi v notranjosti. Judež ne zdrsne vanjo v enem samem trenutku, dejanje izdaje je le vrh procesa, v katerem ljubezen postane trgovina. Vzporedno se zažene sodni mehanizem, ko beseda postane orožje, resnica pa ovira. Prizor gledalca pripelje do vprašanja, kdaj se v vsakem od nas začne izdaja. So to mala popuščanja, samozadostnosti, cinizem? V trenutku človekove šibkosti se milost še bolj ponuja, a Judež je ne sprejme. Gledalec zasluti neprijetnost spoznanja, da je izdaja dejanje, ki je lastno človeku. Zato je ta prizor kot most od notranjega razkroja (Judeža) k javnemu nasilju (sodba). Ljubezen pa vztraja, in to boli.

Kristus
Žiga Ravnihar
Hudič
Damijan Mrežar
Marko Novak
Uroš Veber
Judež
Marjan Hribernik
Blaž Potočnik
Judje - vojaki
Martin Kolenko
Jaka Kožuh
Miha Langerholc
Peter Stegu

Judje z gorjačo
Bojan Bertoncelj
Nejc Bertoncelj
Rok Jamnik
Jan Jenko
Janez Jenko
Jure Jenko
Primož Jenko
Žan Jenko
Matevž Jesenko
Urban Oman
Urban Porenta
Jošt Potočnik
Nejc Urh
Judovski velikaši
Simon Kolenko
Urban Mrak
Marko Novak
Luka Verčič
Kristijan Zavrl
Farizeji
Dejan Foder
Uroš Jesenko
Tomaž Košenina
Boštjan Kožuh
Matic Zakotnik
Leviti
Boštjan Kožuh
Boštjan Porenta
Martin Verčič
Miha Ziherl
Kajfa
Brane Tavčar
Vodnica Kajfe
Špela Videnšek
Pilat
Gregor Fireder
Pilatova žena
Tajša Fireder
Dekla Pilatove žene
Petra Štremfelj
Rimski vojak
Jaka Štremfelj

9. prizor

HEROD

Sora

Kralj Herod predstavlja oblast brez globine. Jezusa hoče videti kot zanimivost, predstavo, kot dokaz, kdo je tu gospodar. Ker Jezus molči, Herodov ego ostane brez hrane, zato se rodi posmeh. Prizor govori o cinizmu, ki se boji tišine, ker ta razgali praznino. Krutost Herodove igre je v njeni lahkotnosti, kjer trpljenje drugega postane zabava. Procesija pa s hladnostjo pokaže, kam pripelje srce, ki ne zna več spoštovati svetega. Jezus s tišino sporoča, da resnice ni mogoče kupiti.

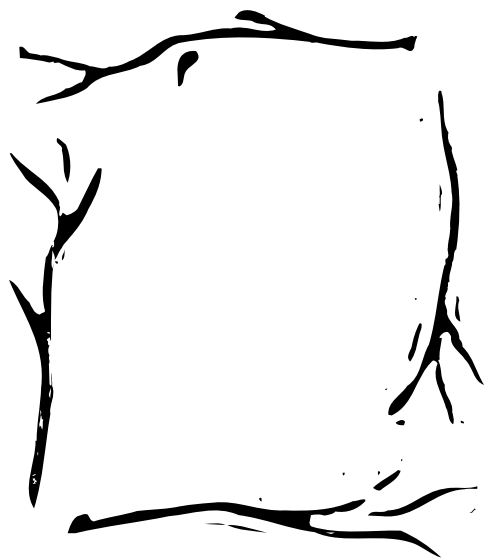

Kristus
Peter Šušteršič
Herod
Alojz Bogataj
Štefan Kržišnik
Herodova paža
Domen Bogataj
Blaž Pisk
Farizeja
Janez Dolenc
Franci Feltrin
Goran Šušnjar
Judje - vojaki
Domen Bertoncelj
Martin Kikelj
Bedenčič
Miha Kitek
Jaka Kozamernik
Matej Ulčar
Judovski velikaši
Boštjan Luštrik
Janez Padar
Jože Rupar
Miloš Vilar

10. prizor

BIČANJE

Prosvetno društvo Sotočje Škofja Loka

Kristus

Tilen Demšar
Miha Obadič
Prvi rimski vojak
Jan Novljan
Drugi rimski vojak
Jan Kožuh
Tretji rimski vojak
Aleš Žganjar
Prvi angel (bel)
Manca Novljan
Eva Kristina Omejc
Drugi angel (rdeč)
Katja Obadič
Neža Štremfelj

Bičarji

Zora Bertoncely
Ana Demšar
Ljuba Demšar
Živa Gantar
Tonka Hafner
Mirjana Kožuh
Dragica Krek
Mojca Likar
Milka Pivk
Marija Potrebuješ
Jasna Šolar
Križenosci
Sabina Arhar
Ana Bernik
Franc Jesenovec

Bičanje je trenutek, ko se nasilje odpove vsem izgovorom in telo postane prizorišče greha. Udarci, posmeh, razkosana človeška podoba. Največje sporočilo prizora je, da Kristus ne vrača udarcev. Njegova moč je v potrpežljivosti in dejstvu, da ljubezen ne postane podobna sovraštvu. Prizor bičanja je molitev skozi bolečino. Izkaže se, kako daleč gre človek, ko mu je drugi le objekt in kako daleč gre Bog, ko postane človek in se pusti raniti. Vsaka rana je kakor stavek, ki ga ne znamo izreči. Je beseda o krivdi, o posledicah in naši globoki ranjenosti. A tudi o tem, kako smo lahko ozdravljeni. Bičanje je temna postaja Pasijona, temeljno sporočilo pa ostaja: Ljubezen se ne umakne, ko postane krvava.

Janez Jesenovec
Katarina Jesenovec
Jernej Kališnik
Andraž Košir
Marija Krajnik
Tatjana Potočnik
Hafner
Polona Rus
Sonja Škoda
Marija Tavčar
Nosači
Jaka Božnar
Jakob Čebular
Jakob Habjan
Simon Kožuh
Gašper Krajnik

Igor Lavtar
Jernej Lavtar
Miha Miklavčič
Ivan Mrljak
Luka Novak
Peter Novak
Klemen Omejc
Tadej Omejc
David Owawa
Lenart Pokorn
Gašper Potrebuješ
Andrej Prevodnik
Janez Šmid
Miha Tavčar
Viljem Tavčar
Rok Zupanc

11. prizor

KRONANJE

Prosvetno društvo Sotočje Škofja Loka
Gorenja vas

Človek se norčuje iz kralja, ker ne razume kraljestva, ki ni od tega sveta. Trnjeva krona je ironija greha, trnje pa simbol prekletstva, ki ga Kristus sprejme nase. Skoraj slišimo njegove besede: »Vse, kar vas bode, bom nosil jaz.« Nasilje se v prizoru preobleče v igro: vojaki se zabavajo, množica sodeluje, posmeh postane kolektiven. S Kristusovo držo se razkriva prava resnica: Jezus je kralj, ker se ne brani. Njegovo kraljestvo je kraljestvo zvestobe. Kronanje je prizor, kjer se mešata sram in veličina: najbolj ponižani je hkrati najvišji. Gledalec pa je povabljen k odločitvi, komu bo dal krono v svojem srcu – grehu ali ljubezni.

Kristus

Žiga Begelj
Prvi angel (bel)
Marija Klemenčič
Patricija Kokelj
Drugi angel (rdeč)
Veronika Klemenčič
Zala Roblek
Prvi jud
Pavel Cof
Drugi jud
David Dolinar
Tretji jud
Rok Klemenčič
Prvi rimski vojak
Erazem Demšar
Drugi rimski vojak
Justin Švab
Tretji rimski vojak
David Krajnik

Bičarji

Danica Bole
Olga Đurović
Anka Kopljan
Martin Krajnik
Ana Krmelj
Bojan Krmelj
Petra Krmelj Stržinar
Darja Kusterle
Marija Mrljak
Gregor Stržinar
Marija Štremfelj
Danica Vodnik Mole
Tatjana Zavrl
Križenosci
Iztok Bergant
Darko Brdnik
Olga Kopljan
Marjana Mohorič
Ciril Peternel

Jerca Petje

Janez Potisek
Lucija Prosen
Sara Prosen
Katarina Švab
Ivana Tavčar
Nosači
Andrej Banič
Erik Banič
Tim Bogataj
Tine Bogataj
Milan Čehovin
Janez Ferlan
Feliks Ferlan
Tomaž Ferlan
Lenart Filipič
Nikolaj Grilj
Tomaž Grilj
Gašper Klemenčič
Štefan Kožuh

Rok Krek

Avguštin Oblak
Boštjan Oblak
Grega Oblak
Jernej Oblak
Peter Omejc
Roman Seljak
Marcel Šesek
Andrej Tušek
Janez Tušek
Tomaž Tušek
Janez Ušeničnik
Timotej Ušeničnik

12. prizor

HIERONIM

Sora

Prizor s Hieronimom je premor, ki očisti. Po hrupu sodb in glasnih množic vzremo človeka, ki ve, da se svet ne spremeni brez notranje resnice. Njegova pokora je priznanje, da srce potrebuje Luč. S tihim vprašanjem se spokorna procesija obrne h gledalcu in zastavi vprašanje: »Kaj v meni je še nezvesto? Kje so zidovi trdnjave, ki je ne dam?« Hieronimov glas je kot zavesa, ki odgrne spoznanje, da Kristusovo trpljenje ni le dogodek, pač pa klic k prenovi. Prizor je priprava na Pilatove besede »Glej, človek«, ker nas nauči gledati brez izgovorov.

Hieronim

Uroš Medar
Martin Sušnik

Menihi

Erik Bogataj Jakopin
Vid Eržen
Marko Jenko
Miha Rihtaršič
Mitja Rozman
Lenart Sušnik

Bičarji

Ana Arčon
Ana Bertoncelj
Lidija Burger Trobec
Metka Demšar
Ema Dobovšek
Minka Ivančič
Veronika Luštrik
Mateja Mežnaršič
Marjeta Mihovec
Magda Špenko
Ana Šušteršič
Tanja Veber
Vanja Vilar

Puščavniki

Dominik Bradeško
Katarina Čepič
Ajda Gorjanc
Simona Gorjanc
Andreja Homec
Lea Jelovčan
Damjana Jenko
Blaž Karlin
Romana Krek
Sara Kutnjak Veber
Polona Lešnjak
Marcela Oblak
Mateja Oman
Staša Pelko
Nataša Pavla
Qualizza
Primož Šušteršič
Domen Vrtnik
Jože Vrtnik

Nosači

Peter Fortuna
Mihael Habicht
Robert Homec
Jernej Kumer
Peter Luštrik
David Markov
Maks Mohar
Blaž Ovčak
Aljaž Vehar
Martin Voje
Miha Žerovnik

13. prizor

GLEJ, ČLOVEK

Stara Loka

Pilatove besede, ki poimenujejo 13. prizor, so ogledalo. Pred nami stoji ranjeni Kristus in ranjeni človek, ki ga je greh zmozel iznakaziti. Pilat poskuša umiriti množico, a v resnici razkriva svojo nemoč. Ko zmanjka poguma, ostane le kompromis, priča smo tihi sodbi in prelaganju odgovornosti. Kristus ne odgovarja z argumenti, govori z ranami, njegova podoba postane najmočnejša pridiga. V naši zgodbi je to prelom, poti nazaj ni več. Kdor zmore videti, se začne spreminjati, kdor se odvrne, izbere temo.

Kristus

Jernej Bernik
Jure Jerovšek
Pilat

Marjan Kne
Marcel Kokelj

Pilatov paž

Krištof Jerovšek
Jurij Selak

Prvi jud

Eugen Kokelj
Jakob Kokelj

Drugi jud

Ambrož Demšar
Edvard Dolinar

Farizej

Jernej Švab
Andrej Tancek

Prvi rdeči angel

Julija Demšar
Larisa Demšar

Drugi rdeči angel

Jerca Berce
Veronika Berce

Rimski stotnik

Jure Ravnikar

Rimski vojaki

Blaž Bukovnik
Jakob Florjančič
Matej Kafol
Andrej Karlin
Filip Franc Markelj
Jakob Janez Markelj
Andrej Megušar
Jakob Andrej
Megušar
Vid Žumer

Nosači

Primož Čadež
Vid Čemažar
Franc Debeljak
Gašper Debeljak
Viktor Demšar
Ivan Fučak
Jakob Habicht
Karlo Jemc
Izidor Jesenko
Lenart Kafol
Primož Kafol
Jan Kogoj
Domen Kokelj
Timotej Kokelj
Simon Končan
Gašper Likozar
Urban Mihelič
Luka Mrljak
Matjaž Pleško
Matic Reven
Alen Starešina
Aleksander Šestanovič
Valentin Šolar
Jure Zarnik
Armand Zavec

Ljudstvo

Lena Bajc
Jerca Berce
Manca Berce
Filip Demšar
Vito Dolinar
Lovrenc Hafner
Alenka Hrvatina
Saša Jereb Košir
Ana Jugovic
Lucija Košir
Maja Miklavčič
Petra Miklavčič
Leon Oblak
Lucija Oblak
Janko Jožef Pirc
Boštjan Pleško
Ivan Potočnik
Marjeta Potočnik
Andreja Povšič
Bernardka Rupnik
Jože Rupnik
Lenart Selak
Metka Tomažin
Anton Zarnik
Irma Zarnik
Valentina Žagar

14. prizor

RAZBOJNIKA

Javorje
Leskovicica
Poljane
Žiri

Razbojnika simbolizirata dve notranji drži - upor in zaupanje. Razkrijeta, da se odločitev zgodi v zadnjem trenutku in ob Kristusu postaneta naš odsev. Eden hoče rešitev brez spreobrnjenja, drugi prizna resnico o sebi in prav tam se odpre nebo. Prizor je nežen, čeprav stoji na robu smrti. Sporoča, da nihče ni predaleč. Da se človek ne reši z opravičili, ampak z iskrenostjo. Razbojnika nas pripravita na Križev pot, ki sledi. Ko se Kristus odpravi proti Kalvariji, ne nosi le lesa, nosi tudi naše možnosti: lahko se zapremo ali se prepustimo.

Farizeji

Igor Alič
Peter Mlinar
Srečko Nartnik
Branko Sladič

Razbojnik I

Aleš Karba

Razbojnik II

Tomaž Pisk

Rimski vojaki

Andrej Bogataj
Anže Čelik
Amadej Demšar
Simon Potočnik
Jaka Stanonik

Judje

Izak Čelik
Simon Dolenc
Tomaž Filipič
Robert Malovrh
David Omejc
Gabrijel Peternel
Dominik Pisk
Krištof Pisk
Silvo Potočnik
Marko Stanonik

15. prizor

KRIŽEV POT

Selca

Križev pot je procesija v procesiji. Je pot, kjer se fizična teža križa prepleta z moralno težo greha sveta. Tu se zgodba dotakne mestnih ulic in obrazov: posmeh, suvanje, gneča, radovednost... Vmes so trenutki čiste dobrote v podobi Veronike in neizmerne bolečine ob Marijini bližini. Prizor narekuje množica, valovi nasilje in valovi sočutje. Rdeča nit Križevega pota je Ljubezen, ki se ne ustavi, čeprav pade. Ni vsak padeec poraz, je vztrajanje. Vsak korak govori, da Bog ne rešuje od daleč. Hodi z nami po isti prašni cesti, da bi nas izpeljal ven.

Kristus

Nejc Gartner
Tine Štibelj
Veronika
Teja Demšar
Jerneja Rovtar

Marija, Žalostna Mati

Lucija Omejc Demšar
Nataša Vrhunc
Marija Magdalena
Maja Demšar
Nataša Rovtar

Marija Saloma

Marija Demšar
Eva Zupanc
Marija Kleopova
Ana Ažbe
Eva Miže

Še ena Marija

Darja Štibelj
Jera Štibelj
Jeruzalemske žene
Blanka Avguštin
Florjanovič
Milena Igljučar
Ana Kokelj
Andreja Ravnihar
Megušar

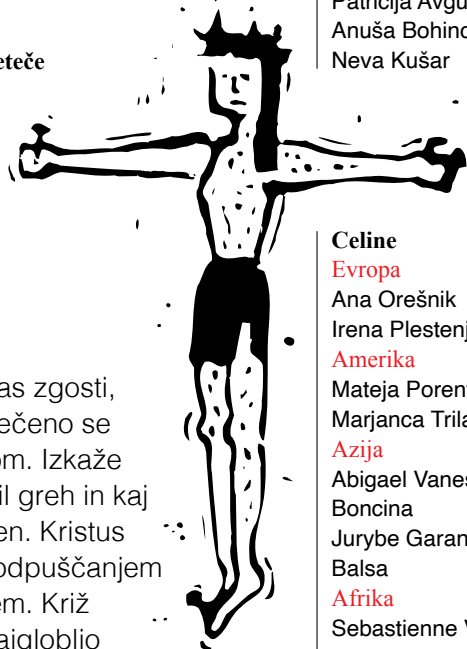
Judje

Andrej Bogataj
Franci Demšar
Bojan Dolenc
Nejc Jagodic
Rimski vojaki
Marko Gartner
Andrej Pogačnik
Martin Pogačnik
Tone Pogačnik

16. prizor

KRISTUS NA KRIŽU

Godešič
Gorenja vas - Reteče
Reteče
Senica

Na križu se čas zgosti, vse doslej izrečeno se izrazi z molkom. Izkaže se, kaj je storil greh in kaj zmore ljubezen. Kristus odpira pot z odpuščanjem in ne z nasiljem. Križ predstavlja najglobljo bližino: Bog je tam, kjer človek misli, da je popolnoma sam - iluzija o tem, da je človek sam, se zruši. Prizor je skromen, da ostane resničen. Križ sporoča, da je odrešenje zastoj, a ni poceni. Ko se zgodi Longinov preobrat, gledalec zasluti, da je tudi tisti, ki je ranil, lahko ranjen od milosti.

Kristus na križu
Boštjan Čerin
Longin
Tomaž Hosta
Marija Magdalena
Hana Marenk
Tonka Rovtar
Jeruzalemske žene
Patricija Avguštin
Anuša Bohinc
Neva Kušar

Celine
Evropa
Ana Orešnik
Irena Plestenjak
Amerika
Mateja Porenta
Marjanca Trilar
Azija
Abigael Vanessa
Boncina
Jurybe Garantini
Balsa
Afrika
Sebastienne Vonizina
Oblak

Furman
Anton Zdešar
Žlajfar
Matjaž Košir

Bičarji
Marjana Avguštin
Vincencij Avguštin
Veronika Bernard
Mihaela Cankar
Starman
Žiga Demšar
Mateja Guzelj
Andreja Hafner
Tina Katongo
Marija Mira Logonder
Urša Novak
Branko Potočnik
Anja Starman
Jana Starman
Nuša Tominc

Puščavniki
Marko Bernard
Aleksander Igličar
Mihael Jenko
Janez Kalan
Vid Karlin
Janez Kermelj
Tomaž Križaj
Erazem Kušar
Jakob Leskovec
Jernej Starman
Mihael Tominc
Luka Vidmar
Urban Vidmar
Peter Volčič

Dragonci
Miha Bevcer
Anže Bohinc
Peter Čarman
Boštjan Guzelj
Jože Hafner
Marko Jelenc
Miha Jelenc
Miha Juren
Jakob Kepec
Lovro Kržan
Anton Starman
Klemen Starman
Gašper Vidic

17. prizor

MATI SEDEM ŽALOSTI

Železniki

Kristus
Luka Šubic
Marija
Helena Kuhar
Prvi angel
Veronika Rihtaršič
Drugi angel
Andreja Marenk
Ajda Ravnihar
Janez
Benjamin Benedičič
Miha Močnik
Kupido
Filip Hostnik
Marko Mijailović
Novak
Organist (portativ)
Jakob Benedik
Luka Posavec

Bičarji
Andreja Frelj
Marija Gogala
Dora Jelenc
Vesna Pleško
Gašper Ravnihar
Hanna Ravnihar
Neža Šolar
Agata Štravs
Lora Štravs
Mojca Tolar
Marija Zakrajšek
Martinjak
Križenosci
Janko Korošec
Ana Martinčič
Sabina Romšak
Peter Rovtar
Jože Rovtar
Maša Štravs
Klara Šubic
Marija Šubic
Terezija Šubic
Leopold Tušek
Matevž Tušek

Marija ne razlaga trpljenja, ampak ga nosi. Kot Pietà drži mrtvega Sina, v njenih rokah je vsa teža sveta. A tudi vsa zvestoba, ki ne pobegne. Ob njej stoji Janez, edini, ki ostane: tih, zvest, brez velikih besed. Je dokaz, da ljubezen ne odide niti takrat, ko se zdi vse izgubljeno. Sedem žalosti ne predstavlja seznama, je pot skozi srce, ki ostane odprto, tudi ko bi se najraje zaprlo. Prizor odpre pot očiščevalnim solzam in nas uči, kako stati ob bolečini drugega brez bega in brez cinizma. Pripravi premik od dogodka k molitvi. Bolečina ne konča v praznini, ampak postane izročitev.

Nosači
Benjamin Benedičič
Matic Benedičič
Matic Demšar
Miha Demšar
Tadej Demšar
Oskar Gartner
Marko Hartman
Anže Janžekovič
Leon Krek
Anže Mali
Marko Marenk
Miha Močnik
Tine Oman
Mohor Štravs
Julij Štravs
Urban Šuštar
Tadej Trojar
Drago Vidic
Tomaž Weiffenbach
Andrej Zakotnik
Gašper Zakotnik
Peter Zakotnik

18. prizor

SKRINJA ZAVEZE

Stara Loka

Združeni pevski zbor loških župnij

Cerkveni mešani pevski zbor Cecilija Kobal

Cerkveni mešani pevski zbor Dih Sv. Duha

Družinski pevski zbor Jurjevo sidro Stara Loka

Mešani pevski zbor župnije Stara Loka

Mešani pevski zbor župnije Suha pri Škofji Loki

Skrinja zaveze je opomin, da Bog ne prekine odnosa, četudi ga človek rani. Davidova prošnja za odpuščanje ponudi drugačno rešitev od Judeževe brezizhodnosti – ponudi priznanje in ne obupa. Prizor je kot notranja vrata, ki se znova odpro. Ne moralizira, ampak tolaži: greh je resna stvar, a milost je večja. Skrinja zaveze postane kraj, kamor se človek vrne in se ne skriva več. S tem dejanjem pripravi grob, kamor ne pride kot poraženec. Pride kot tisti, ki upa, da lahko tudi zlomljeno srce postane prostor nove zaveze.

Kralj David

Janko Potočnik

Matej Prevc

Davidovi paži

Matic Berce

Drejc Eržen

Pavel Karlin

Filip Košir

Peter Pavel Markelj

David Jan Megušar

Marcel Leon

Megušar

Urban Oblak

Leviti

Gregor Berce

Marjan Debeljak

Matej Erjavec

Blaž Hostnik

Klemen Karlin

Jernej Krmelj

Simon Kumar

Jernej Pisk

Spokorno ljudstvo

Uroš Ahačič

Peter Bečan

Mojca Berce

Helena Bergant

Jerneja Bergant

Medard Bergant

Mija Bergant

Pavla Bergant

Petra Bernik

Jožica Brdnik

Tine Čarman

Jana Dagarin

Jelka Dagarin

Miha Dagarin

Irena Debeljak

Marko Debeljak

Nada Debenec

Vera Dušak Prevc

Vid Eržen

Katarina Finžgar

Urška Florjančič

Irma Golob

Irena Hrvatini

Darija Jamnik

Natalija Jelovčan

Bernarda Jugovic

Neža Karlin

Neža Keše

Jana Kokelj

David Končan

Nina Končan

Neža Krmelj

Gašper Markelj

Špela Markelj

Saša Mrak

Natalija Obadič

Metka Oblak

Eva Oblakovič

Jana Okorn

Boštjan Pirc

Niko Potočnik

Tina Potočnik

Jernej Prevc

Ivanka Prezelj

Andreja Stanonik

Kafol

Franci Svoljšak

Maja Svoljšak

Marta Svoljšak

Jerman

Danica Štajer

Brigita Šubic

Anica Triler

Matevž Triler

Marjeta Urh

19. prizor

BOŽJI GROB

Puštal

Grobu je lastna tišina poraza, zdaj pa tišina postane prostor pričakovanja. Božji grob je meja med starim in novim, med grehom in možnostjo novega življenja. Ljubezen je ranjena, a ni izbrisana. Grob postane kraj, kjer se človek uči zaupati, ko nič ne kaže na rešitev. Nastopi najnežnejši trenutek naše zgodbe, ki sporoča, da je Bog najbližje prav takrat, ko se zdi odsoten. Gledalec spozna, da ni teme, kamor Ljubezen ne bi mogla vstopiti, če se je spustila v grob. Grob tako ni zaključek procesije, ampak njena najgloblja resnica: novo življenje se začne tam, kjer se stare opore sesujejo.

Kristus v

Božjem grobu

Darjan Oblak

Mestni svetniki –

baklonosci

Marjan Bernik

David Božnar

Drago Božnar

Valentin Jesenovc

Tomaž Potrebuješ

Franc Prevodnik

Meščani - nosači božjega groba

Marko Bogataj

Drejc Duhovnik

Leon Hafner

Matic Jezeršek

Rok Kokalj

Anton Kokalj

Pezzano

Aleksander Kožuh

Jure Križaj

Klemen Lavrinec

Marko Lavrinec

Timotej Lavrinec

Domen Livk

Matej Miklavčič

Urban Mrak

Beno Petrovčič

20. prizor

LJUDSTVO

Združeni pasijonski pevski zbor

Dekliški pevski zbor Gimnazije Škofja Loka

Grudnove Šmikle

Mešani mladinski pevski zbor Gimnazije

Škofja Loka

Mešani pevski zbor Crescendo

Šternce

Zadnji prizor je povabilo.

Po prehojeni poti od raja do groba se vprašanje obrne h gledalcu: bomo postali priče ali ostali gledalci? Pasijon ni muzejski predmet, je dogodek, ki želi postati izkušnja skupnosti. Zaključi se s pesmijo in skupni glas je kot znamenje, da nihče ne odrešuje samega sebe in da vera ni solistični projekt. Ljudstvo postane most med odrom in gledališčem. Ko publika zapoje, se nit sklene. Ljubezen, ki je šla skozi trpljenje, se širi kot občestvo. To je režijski zadnji premik – iz opazovalcev v udeležence, iz zgodbe v življenje.

Kaja Arko
Iza Benedičič
Urška Benedičič
Ema Bergant
Marija Bergant
Sara Bertoncej
Žiga Biček
Tina Brdnik
Tjaša Brdnik
Bor Čadež
Gašper Čarman
Lora Černe Klofutar
Neža Debeljak
Anja Demšar
Maša Demšar

Špela Demšar
Zala Demšar
Katja Dolinar
Eva Družinec
Tina Družinec
Ana Ercegovič
Rot Peternej
Helena Erjavec
Ema Eržen
Jerca Eržen
Nika Eržen
Maja Ferle
Katarina Finžgar
Blaž Frelj
Gal Gabrovšek

Lana Gartner
Sara Gartner
Eva Grebenc Slanič
Maks Greblo
Katka Gril
Zala Habjan
Klara Hafnar
Daša Hafner
Terezija Ivanušič
Hana Jagodic
Žiga Jan Gorjanc
Nina Jarc
Katja Jekovec
Klara Jelenc
Tatjana Jeram
Alenka Jocif
Eva Jocif
Tamara Kastelic
Maks Kejžar
Angelika Kobe
Nina Koder
Izak Kokalj
Vesna Kokelj
Elizabeta Končan
Enja Krek
Eva Kržišnik
Nataša Lavtižar
Ema Lenc
Iza Lenc
Maja Likar
Zala Ločniškar
Katja Luznar
Lucija Maček
Zala Maček
Jakob Janez Markelj
Petra Miklaužič
Martin Misson
Zoja Mohorič
Polona Mrak
Tajda Nastran
Tobija Nosan
Manca Oblak
Urh Omejc
Patricija Omers
Tjaša Pernuš
Lucija Peternej
Neža Peternej

Ema Pfajfar
Živa Pfajfar
Ivana Podlipnik
Jan Pokorn
Katja Potočnik
Eva Prelec
Jure Primožič
Luka Prosen
Samo Pucihar
Tina Reberšek
Neža Rejc
Maruša Rici
Hana Rihtaršič
Lucija Rupar
Teja Rupar
Eva Selak
Sarah Sheikh
Vesna Marija Sirc
Neža Smerkolj
Zala Stržinar
Lenja Šiler
Ester Šinkovec
Iza Šinkovec
Sara Štefelin
Evelina Šumanac
Pia Švajger
Lovro Thaler
Lucija Triler
Minka Triler
Špela Trop
Gaja Tušar
Katarina Urbančič
Neža Vidovič
Vida Volčič
Blaž Zajec
Eva Zavašnik
Jera Ziherl
Maks Žorž

Zaključna ljudska pesem

Andrej Vavken,
Kraljevo znamenje, križ stoji
(predstave pred veliko nočjo)

Stanko Premrl,
Kristus je vstal
(predstave po veliki noči)

Združeni pevski zbor
Garažni Décet
Grudnove Šmikle
Škofjeloški oktet
Šternce
Zborovodja
Andrej Žagar
Organist
Gregor Voje

Posneto v cerkvi
sv. Jurija v Stari Loki,
9. februarja 2026.

Tehnična ekipa

Reditelji

PGD Gorenja vas
Jernej Oblak
PGD Gosteče
Štefan Triler
PGD Račeva
Matej Tolar
PGD Trata
Špela Kalan Končan
PGD Virmaše
Igor Juričan

Jožef Albreht
Gregor Bernik
Majda Bernik
Janez Čampa
Lidija Čampa
Anica Nuša Dobnikar
Franc Dolenc
Jernej Englaro
Vilko Eržen
Mateja Gartner
Romana Hafnar
Peter Jeram
Zoran Jugović
Matic Kos
Marija Klopčič
Anton Košenina
Ana Kozjek
Naja Kunstelj
Dragica Maček
Mojca Maček
Alojz Marolt
Janez Marolt
Luka Marolt
Metod Marolt
Tomaž Marolt
Ludvik Mekuč
Mojca Mekuč
Ivan Narandža
Andrej Okorn
Tomaž Paulus

Miran Pivk
Saša Podgoršek
Gašper Prevodnik
Metod Prevodnik
Marta Razinger
Miha Rupar
Martina Stanonik
Roman Strel
Anže Stržinar
Janez Šink
Valentin Šinko
Marjanca Trilar
Rok Vehar
Jurij Vrhovnik
Silva Vrhovnik
Marjan Žerovnik
Nežka Žerovnik
Silvester Žgur

Kontrolorji vstopnic

Anica Albreht
Jožef Albreht
Boštjan Cuznar
Maksimilijan Hafner
Janez Jelovčan
Katja Jelovčan
Manca Jelovčan
Ema Jurinič
Domen Klemenčič
Jože Krek
Aleš Murn
Irena Murn
Lojze Nastran
Mateja Nastran
Simon Perne
Ana Pišlar
Eva Rupar
Jakob Rupar
Anton Skok
Toni Stanonik
Simon Šink
Domen Štravs
Jernej Štravs
Tanja Lampreht Štravs

Informatorji

Alja Dizdarevič
Metka Gril
Mark Guzelj
Martina Guzelj
s. Marta Ivančič
s. Irena Janež
Eva Jerič
Zala Pfajfar
Darian Salih
Tilen Terkaj

Zdravnik

Gašper Štremfelj s. p.,
zdravstvene storitve

Pobiralci in čistilci fig

Luka Bernik
Janez Jelovčan
Lovro Obadič
Nejc Ovsenek
Neža Podlipnik
Martina Stanonik

Čiščenje poti procesije

Primož Šink

Posebna zahvala

Hrvaškemu kulturno
umetniškemu društvu
Komušina Škofja Loka,
Župnijam Poljane,
Selca, Stara Loka,
Sveti Duh, Škofja Loka,
Škofja Loka - Suha in
Železniki,
Osnovni šoli
Cvetka Golarja,
Glasbeni šoli
Škofja Loka,
Gimnaziji
Škofja Loka in
Prostovoljnemu
gasilskemu društvu
Virmaše - Sveti Duh
za prostore, ki so jih
dali na razpolago za
izvedbo vaj,

Mizarstvu Simon Kolenko,

Montaži kovinskih konstrukcij
Janez Hafner s.p,

družini Kocjančič,
Ljubi in Vinku Demšarju ter
Petri Vencelj za palmove in
oljčne veje,

Bogoslovnemu semenišču
v Ljubljani,

Art Dom d.o.o. za izposajo
gradbenih odrov,

prebivalcem, lastnikom in
najemnikom lokalov starega
mestnega jedra Škofje Loke
za naklonjenost, potrpežljivost
in sodelovanje,

ter vsem, ki v času med
uprizoritvami skrbijo za
vzdrževanje pasijonske
kondicije, zlasti
Kulturnemu društvu dr. Janez
Evangelist Krek Selca,
Kulturno-zgodovinskemu
društvu Lonka Stara Loka,
Muzejskemu društvu
Škofja Loka ter
Prosvetnemu društvu
Sotočje Škofja Loka.

Pod častnim pokroviteljstvom:

Občina Škofja Loka

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

M SORA

MEBOR
SAWMILLING MACHINERY

Studio
VIZUAL
30 let vizualnih rešitev

EST. 1989
PUSTOTNIK
NAJBOLJŠE IZ MLEKA

MAFRI
PRO ASFALT

MESSER
Gases for Life

**fine
culinar**

topdom
dom trade

lhc

**STEKLARSTVO
JUGOVIC**

KOŠNIK
KO

ZSPM
zveza slovenske
podeželske mladine

KLINIKALOKA
KLINIKA ZA MALE ŽIVALI

MESARSTVO
Oblak

jata emona

Gorenjski Glas

Radio Sora
Vedno blizu. 91.1

Družina

radio
ognjišče

 RADIO
TELEVIZIJA
SLOVENIJA

DODATNE
UCODNOSTI
za nove
stranke

Še vedno varčujete doma?

Odprite NLB **Individualni naložbeni račun**.

Prihranki so pomembni. **A še pomembneje je, kaj ustvarite z njimi.** Zato svoje prihranke enostavno razpršite v različne finančne instrumente in dosežite dolgoročne cilje z ugodnejšo davčno obravnavo. Spoznajte NLB **Individualni naložbeni račun** na nlb.si.

Za vse, kar sledi.

NLB

Ah človek, prav tojga odrešenika pomisli,

Vrstica besedila pete slike – Krvavi pot –
iz originalnega faksimila Škofjeloškega pasijona so besede prvega angela
» Ah človek, prav tojga Odrešenika pomisli«.

unesco

Nesnovna
kulturna dediščina

“
Pasijon ni predstava, ki jo
»postavimo« in potem odložimo.
Je ogledalo in je molitev.
Je spomin, ki postane navzoč.
”

Marcelo Brula,
režiser Škofjeloškega pasijona 2026